

உ.
கணபதி துணை.

கதிர்காம வேலவர்.

ஸேர். பொ. அருணசலம் அவர்கள்
ஆங்கிலத்தில் எழுதிய வியாச மொழிபெயர்ப்பு.

இது

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர்
அ. க. இனையதம்பி அவர்களால்
மொழிபெயர்த்து

தோத்திரப்பாக்கஞ்சன்

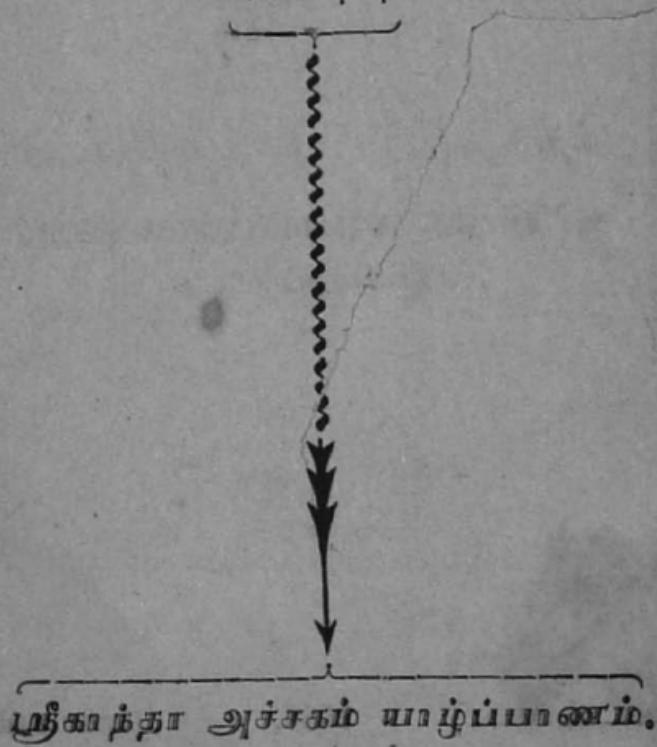
ஆசிரியர் வை. கதிர்காமநாதன் அவர்களால்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத — ஆடி மீர்

முதற் பதிப்பு 1926.

இரண்டாம் பதிப்பு 1955.

அச்சப்பதீவு:

— பதிப்புரை. —

‘கதிர்காம வேலவர்’ என்னும் இவ்வசன கிரங்தம், எமது சிறிய தந்தையாரும், யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் நெடுங்காலம் ஆசிரியராக் இருந்தவருமாகிய ஸ்ரீமாந் அ. க. இளையதம்பி அவர்களால் ஆக்கப்பட்டது. தணிகைப் புராண உரையாசிரியர் எனப் புகழ்பெற்ற புலவர் பெருந்தகை ஸ்ரீமாந் பொ. அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர் அவர்களின் கனிஷ்ட புத்திரனே இந்தாலாசிரியராவர். தமிழ் சமஸ்கிருதம் என்னும் இருமொழிகளையும், தமது தந்தையாரிடத்தில் நன்கு கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்.

பிரமோதாத வருஷம் மார்கழி மாதம் 10-ந்திக்கு வெளிவந்த ‘இந்துசாதனம்’ என்னும் உயரிய பத்திரிகையில். “ஸ்ரீ இளையதம்பி அவர்கள் தமிழறிஞர்களுள் ஒருவராகிய இனுவில் ஸ்ரீ அம்பிகைபாக உபாத்தியாயரவர்களுடைய கனிஷ்ட புத்திரராவர்..... இதை எழுதும் யாழும் அவரும் ஒருங்கு கடமைபார்த்து வந்தமையால் இவருடைய குணங்களையும் செயல்களையும் அவதானித்து இவருடன் நட்புப்பூண நேர்ந்தது. இவரிடத்தில் கூர்ந்த விவேகம் சைவாசார ஒழுக்கம் கட-

வுட் பக்தி விரதானுஷ்டானம் பெரியோரைப் பேணல் கற்றேர் சகவாசம், புராண படனம் பிரசங்கம் செய்தல் முதலாம் நற்குணங்களும் நற் செயல்களும் உள்ளன. இவர் பலமுறை சிதம்பர தல யாத்திரை, கதிர்காம யாத்திரைகள் செய்த வர். ஸேர். பொன். அருணசலமவர்கள் கதிர்காம விஷயமாக ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள வியாசத்தை இவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்து “கதிர்காம வேல வர்” என்னும் பெயருடன் வெளியிட்டவர்..... கொழும்பு ஆசிரிய கல்லூரியில் இருவருடங்களாகப் பயின்று ஆங்கில, தமிழ் உபாத்திமைத் தராதரப் பத்திரம் பெற்றவர். கல்கத்தா சர்வகலா சங்கத்தாரின் எவ். ஏ. பரீஷ்காரமில் தேரியவர்” எனப் பத்திரிகாசிரியரவர்களால் பாராட்டப் பெற்றவர்.

இந்துல் இக்காலத்தில் கிடைப்பதறிதாதவின் இதனை இரண்டாம் முறை பதிப்பிக்கத் துணிச் தேம். இப்பதிப்பிற்கு, சிறந்த மதிப்புரை தந்துத வியசைவசித்தாந்த சிரோண்மணியும், தமிழ்ப் பேரரினருமாகிய மந்திரி பூஞ்சாந். சு. நடேசபிள்ளையவர் கட்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன். இன்னும் இந்துல்பற்றித் தமதபிப்பிராயத்தை எழுதி உதவிய சைவவேளாண்குல திலக ரும். சைவபரிபாலனசபைத் தலைவரும், யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் அத்தியக்கருமாகிய பூஞ்சாந் த. முத்துச்வாமிப்பிள்ளையவர்கட்கும் எமது

நன்றியறிதலைத் தெரிவிப்பதோடமையாது அவர்களது பரோபகார சிங்கதயைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேம். மேலும் இப்பதிப்பை அழகுறப் பதிப்பித்துதலிய, 'ஸ்ரீ காந்தா அச்சகத்து அதிபர்' அவர்கட்கும் பெரிதும் கடப்பாடுடையேம். நாயினும் கடையேமாகிய எம்மையும் இப்பணியிற் புகுத்திய பரம கருணாநிதியாகிய ஸ்ரீ ஷண்முகநாதனின் கமலபாதங்களைப் பன்முறையும் பிரார்த்திக்கின்றேம். தமிழுலகம் இந்துலை ஏற்று அருள்புரிவதாக.

இங்ஙனம்

ஆசிரியர் வை. கதிர்காமநாதன்

இனுவில்,

1-8-55.

—

இலங்கை அரசாங்கத்தில்
தபால், தகவல், வானெலி அமைச்சராயினுக்கும்
திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள்
நல்கிய
மதிப்புரை.

அற்புதத் தலமாகிய கதிர்காமத்தின் வரலாற் றைப்பற்றியும், முருக வழிபாட்டைப் பற்றியும் ஸேர். பொன் அருணசலம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரையைத் திரு. அ. க. இளையதம்பி உபாத்தியாயர் அவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் “கதிர்காம வேலவர்” என்ற பெயரூடன் ஒரு நாலாகச் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளியிட்டனர். அங்கு நாலின் பிரதிகள் இப்பொழுது கிடைப்பது அரிதாகவின் அதன் இரண்டாவது பதிப்பை, ஆசிரியர் திரு. வை. கதிர்காமநாதன் அவர்கள் அச்சேற்றியுள்ளார்கள். அவர்களது தொண்டுக்குத் தமிழுலகம் மிகவும் கடப்பாடுடையது.

சு. நடேசபிள்ளை

இராமநாதன் கல்லூரி,

இன்னுவில்,

31-7-55.

யாழ்ப்பாணம்—இந்துக்கல்லூரி
 அத்தியகூக்குரும், சைவபரிபாலன சபைத் தலைவரும்,
 சிரேஷ்ட வழக்கறிஞருமாகிய
ஸ்ரீமாந் த. முத்துச்வாமிப்பிள்ளை அவர்கள்
 உதவிய.

அணிந்துரை.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய பண்டிதர் அ. க. இளையதம்பி அவர்கள், ஸேர் பொன்னம்பலம் அருணைசலம் அவர்கள் “முருகன் வழிபாடு” என்ற விஷயம்பற்றி ஆங்கிலத் தில் எழுதிய வியாசத்தை ஆங்கில அறிவு இல்லாத தமிழ் மக்களுக்குத்தவமாறு மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்கள். மொழிபெயர்ப்பு ஈற்றில் சயந்தனுக்குக் கனவில் காட்சி கொடுத்து அருள்செய்து இடங்களைப் பற்றிக் கந்தபுராணத்திலுள்ள சில தோத்திரப் பாக்களை அமைத்திருக்கின்றனர். தன்னுடைய அநுபவத்தில் பண்டிதர் அவர்கள் அத்தோத்திரப் பாக்களைப் பாராயணஞ்செய்து அருள்பெற்றதாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

ஒவ்வொருவரும் கந்தபுராணத்தில் உள்ள தனிச் சிறப்புப் பெற்ற பாக்களையோ நக்கீரனுடைய திருமுருகாற்றுப்படையையோ குமரகுருபர சுவாமிகள் கந்தர்களிலேவன்பாவையோ, அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த கந்தரலங்காரத்தையோ கந்தாநுபுத்தியையோ அல்லது திருப்புகழில் உள்ள திருப்பாடல்களையோ பாராயணம் பண்ணி முருகனை வழிபட்டு அருள்பெறுவர். ‘கதிர்காமவேலவர்’ என்ற நூலில் திருமுருகாற்றுப்படையில்

விருந்து சில பாகங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.
விசேஷமாக திருச்செங்தூர் ஷண்முகப்பெருமானின்
ஆறு திருமுகங்களைப்பற்றியும் பன்னிரு திருப்புயங்க
ளைப்பற்றியும் கூறும் பாகங்களைப் பார்க்கலாம்.

எங்கணும் பணிவதனங்க எளங்கணும் விழிக
எளங்கணுங் திருக்கேள்விக எளங்கணுங்கரங்க
எளங்கணுங் திருக்கழலடி யெங்கணும் வடிவ
மெங்கணுஞ் செறிந்தருள்செயு மறுமுகத்திறைக்கே,
அருவமுமருவுமாகியாதியாய்ப்பலவாயொன்றுய்ப்
பிரமமாய்நின்ற சோதிப்பிழும்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர்முகங்களா றுங்கரங்கள்பன்னிரண் டுங்கொன்
யொருதிருமருகன்வந்தாங்குதித்தனனுலகமுய்ய. [தே
என்ற கந்தப்புராணத் திருப்பாடல்கள் மிகச் சிறப்
புடையன.

ஆறிருதடங்தோள்வாழ்கவறுமுகம் வாழ்கவேற் பைக்
கூறுசெய்தனிவேல்வாழ்கக்குக்குடம் வாழ்கச்சேவ்வேள்
ஏறியமஞ்ஞாவாழ்கயானைதன்னணங்குவாழ்க
மாற்றிலாவள்ளிவாழ்கவாழ்கசீரடியரெல்லாம்.

யாழ்ப்பாணம்

த. முத்துச்வாமிப்பிள்ளை

28-7-55.

முன்னுரை.

“கதிர்காம வேலவர்” என்னும் இவ்விடையம் ஸேர். பொ. அருணசலத்துரை அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பெரியார் இதை அரங்கேற்றுமுன் தேகவியோகமாயினர். ‘பின்பு அவர் குமாரர் கௌரவ ஸ்ரீ அ. மகாதேவன் அவர்கள், Royal Asiatic Society எனப்படும் சங்கத்தின் இலங்கைக் கிளைச்சபையில், உபதேசாதிபதி அவர்களின் அக்கிராசதைபத்தியத்தின்கீழ் வாசித்தனர். Daily news; March 28th 1924 இது கொழும்புத் தினசரிப்பத்திரங்களில் வெளிவந்தது. இத்தேயத் திலாக பிறதேயங்களிலாக பெருங் கண் ணி யம் படைத்தவரும் திருவும் கல்வியும் சீரும் உருவும் வாய்ந்தவரும் நுண்மாணுமைபுலம் பெற்றவருமாகிய ஸேர். அருணசலத்துரை அவர்களின் வாய்மொழி கள் நுணுகிய ஆராய்ச்சியின் பேரூய் உதிப்பன என்பது யாவருக்கும் ஒத்த துணிபு. ஆதலின் இவர் வெளியிட்ட உண்மைகளை ஆங்கிலம் கல்லா தோரும் அறிந்திருத்தல் எம்பெருமான் புகழை விளக்குவதாகும் என்னும் பேரவாவால் உந்தப் பட்டுத் தமிழ்மொழியில் ஆக்கினேன். ஆக்குழி, ஜிலவிடங்களில் பயன்நோக்கி தொகையும் விரியும் நேர்ந்தன. ஆங்கில வாக்கியங்களிலமைத்த மேற் கோள்களைத் தமிழ்ப் பாக்களிற் ரேடிக்கண்டு எழுதி டுள்ளேன். இக்கட்டுரை ‘இந்து சாதன’ த்திற் சிறிது சிறிதாகத் தோற்றியது. பின்பு இது புத்தக

ரூபமாக இருத்தல் நலமென்று கருதிச் சுப்பிரமண்யசவாமி மீது அன்பை விளைவிக்கும் செய்யுட்களையும் தோத்திரங்களையும் அவை எவ்வெச் சமயங்களிற் சொல்லப்பட்டன என்பதையும் விளக்கி இதன்பீன் சேர்த்துப் பதிப்பித்தேன். முற்பகுதி கதிர்காம தலைத்தைப்பற்றிய மகிமையை விளக்கும். பின் உள்ள தோத்திரப் பாக்கள் வாசிக்க வாசிக்க அன்பைப் பெருக்கிச் சுப்பிரமண்யப் பெருமான் மீது பத்தியை வளர்க்கும். பால்நினைந்துட்டும் தாயினும்சாலப் பரிவுகொண்டு பாவியேன் துயர் நீக்கிய கதிர்காமவேலவன் பெருமை பாராட்டுதலிற் குற்றத்தை மறந்து குணம்கொள்ளுக.

இங்ஙனம்,
அ. க. இளையதம்பி.

இந்துக்கல்லூரி,

19—7—26.

கதிர்காம வேலவர்

இலங்கையரசும் கதிர்காமமும்,

இலங்கைமாநகரின் தென்கீழ்த்திசையில், கரடியானை புலி முதலிய வன மிருகங்களும் காட்டுச்சரம் என்னுங் கொடுநோயும் சூடுகொண்டிருக்கும் அடவிகாப்பண் ஓர் தனிக்குடி போன்று விளங்குவது கதிர்காமப்பதி. கதிர்காம யாத்திரிகர்களுக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்யவும் நோய் வாராவண்ணம் தடுக்கும் உபாயங்களைக் கைக்கொள்ளவும் முயற்சி செய்யவேண்டி நேரிடுதலின், வருடம் இருமுறை மாத்திரம், இலங்கையரசுக்கு, கதிர்காமப்பதியைப் பற்றி ய எண்ணம் உதிக்கின்றது. யாத்திரைக்காகவேயன்றி வேறொத்தற்காகவாவது ஆங்குச் செல்வாரில்லை. இலங்கைத் தேசாதிபதியும் பிரதான சேதைபதியுமாகிய “பிரெஸன்றிக்” என்பவர், ஊவாமாகாணத்தைக் கீழ்ப்படுத்திக் கொணர்ந்த ஞான்று 1819-ம் ஆண்டு மனுষ சஞ்சரிப்பற்றிருந்த இவ்விடத்துக்குச் சென்றிருந்தனர். இதன் பின் 70 மாண்புகள் கடந்த 1889-ம் வருடத்தில் சேர் ஆதர் கோடன் என்னுங் தேசாதிபதி இப்பதியின் ஆடித்திங்கள் விழாவைத் தரிசனங் செய்தார்.

வேட்டைக்கு வாய்ப்பான பூமியாதவின், வேட்டைக் காரர் அநேகர் இவ்விடத்திற்கு எடுப்புவது வழக்கம். ஆயினும், கதிர்காமப்பதி, அவர்களின் விலேதத்திற்கு அதீதமாயிருந்தது. கல்விகற்று நாகரீகமடைங்காருள்ளும் இப்பதிமின் மகாத்மியத்தை அறிந்துள்ளார் மிகச் சிலரே.

பழையம்.

கிறிஸ்துவக்கு முஞ்சாறு வருடங்களுக்கு முன்னோயே இப்பதிமின் பெருமை எங்கும் விளக்க முற்றிருந்ததென்பதற்குச் சான்று கள் உள். கெளதமபுத்தர் யோகத்தமர்ந்த பரிசுத்த தலங்கள் பதினாற்னுள் இதுவு மொன்றுகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மகாவம்சம் என்னும் சிங்கள இதிகாசம். (XIX 54) இந்தியா தேசத்துச் சக்கிரவர்த்தியாகிய அசோகமண்ணனாது அருந்தவப்புதல்வி சங்கமித்தை யினால் புத்தகாயா என்னுமிடத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட போதி விருட்சம் அனுரதபுரியையடைந்த விருத்தாந்தத்தைக் கூறுமிடத்து, இலங்கை அரசனுக்குப் பின் “கஜுறகாம” (கதிர்காம) தத்தி லுள்ளவர்களோயே பெரியோராக விதந்து பேசானின்றது. இவ்விருட்சத்தின் இளங்கண்ணிறேன்று இங்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் வழிவந்ததாகக் கூறப்படும் விருஷ்டமே ஆலயவீதியில் இன்றும் நிற்கின்றது. கிறிஸ்துவிற்கு 300 வருடங்கு முன் மகாநாகன் என்னும் அரசனற் கட்டுவிக்கப்பட்ட கிரிவிகாரை என்னும் புத்தாலயம் இதற்கு அரை மைலுக்குட்பட இருக்கிறது.

பெயரும் வழிபடும்முறையும்.

கதிர்காமம் கார்த்திகேயக் கடவுளுக்கு உவப் பானது. கார்த்திகேயன்+கிராமம் என்பது சிறை ந்து கஜூற்காமம் என்றுய்ப் பின் கதரகாமம் என்று பிற்று. இவ்வாலயத்தில் முக்கியவழிபாடு செய்யும் தமிழர்கள் இங்நாமத்தைத் தமிழ்தியாகக் கதிர்காமம் என்றுக்கி விட்டனர். கதிர் காமம்-திப்பிய ஒளி யும் அன்பும் பிரகாசிக்கும் கோத்திரம்: கதிர்-ஒளி; காமம்-அன்பு. (கிராமம் என்னும் வடமொழி காமம் என்றுயிற்று எனினுமாம்.) சிங்களரும் தமிழரும் கார்த்திகேயக் கடவுளைக் கந்தசுவாமி என்றழைப்பர்; சிங்களர் கந்தகுமார (ஸ்கந்த என் னும் வடமொழியின் தமிழாக்கம், கந்த என்பது; குமாரன்-இளைய யுடையோன்) என்றும் அழைப்பர். தமிழர், 'குமரசுவாமி' (இளங் தெய்வம்) என்றும் ஏத்துவர். (குமாரன்-கும்சிதங்களை அகற்றுவோன் என்பதுமாம்.) தமிழர்கள் சுத்த செந்தமிழ் மொழியை உபயோகித்து முருகன் (இளங் குழவி) என்ற திருப்பெயரால் அழைப்பர். புராணங்களில், மழவிளங்குமரன், பானல்வாய்மைந்தன், கான்முளை, குழவிச்சிறுவன் எனப்புகழுப்படுவர். சித்திரங்களிலும் சிற்பவேலைகளிலும் குழந்தை வயதுடையராகவே காட்டப் படுவர். அந்தணர்கள் இக்குமரக் கடவுளைக் கும்ப விம்ப தம்பங்களில் அமைத்துச் சோட்சோபசாரஞ் செய்து பூசிப்பர். அறிவிலாதவர்கள் மாம்ச பலி கொடுத்து வணங்குவர். வேடர்கள் தாம் வசிக்கும்

நிலங்களின் பூர்வீக முறைப்படி ஆட்டங்கள் ஆடியும் பாட்டுக்கள் பாடியும் வழிபடுவர். ஞானிகள், எவர்க்கும் எட்டாப் பூரணமுதல்வர், சராசரங்களுள் வியாபித்து நிற்கும் பரம்பொருள், சிருட்டி காரணர், திதிகர்த்தா, எல்லாவற்றையும் தம்மிடத் தொடுக்கும் சங்காரமூர்த்தி, ஆன்மகோடிகள்மீது கொண்ட பெருங் கருணையினால் இளங்குமரராயவதரித்த ஞானமூர்த்தி, தீமையைப்புரியும் அசுரர்களைத் தடிய வேண்டிய விடத்துச் சமரக்கடவுள், தமது பத்தர்களுக்கு எஞ்ஞான்றும் எவ்விடத்து அருள்புரிதற் பொருட்டுக் குழந்தையாய்த் தோற்றியருளும் முருகமூர்த்தி, அன்பரகத்தாமரையின் மீதிருக்கும் தெய்வ விளக்கொளி என்று மனதில் ஏகாந்தத்திற்கியானித்துத் தோத்திரஞ் செய்வர். பின்வருவன சூகதாசர்கள் தோத்திரிக்கும் பழைய செய்யுள்கள்:

“அஞ்சமுகங் தோன்றில் ஆறுமுகங் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் ‘அஞ்சலென’ வேல்தோன்றும்—நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலுங் தோன்றும்
‘முருகா’ என்றேதுவார் முன்.”

“ஒருமுருகா வென்றேன் ஓவள்ளங் குளிர வுவங்தூடனே
வருமுருகா வென்று வாய்வெருவா நிற்பக் கையிங்குனே
தருமுருகா வென்று தான்புலம்பா நிற்பத் தையன்முன்னே
திருமுரு காற்றுப் படையுடனே வருஞ் சேவகனே.”

முருகவேளின் தோற்றும்.

இம்முருகவேளின் தோற்றும் இமயமலைச் சாரவிற் பொருந்தியதாகும். அவருடைய தோற்றும்

வீரம் திறல் முதலியவெல்லாம் கனியலங்காரத்தோடு காந்தபுராணத்தில் நன்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்காந்தபுராணம் சம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றப்பட்டது, ஐந்தாம் நூற்றுண்டிலென்பர். தமிழிலாக கப்பட்டது எட்டாம் நூற்றுண்டிலாகும். முதலாம் நூற்றுண்டில் விளங்கிய தமிழ்ப்புலவரொருவர் முருகக்கடவுளை நோக்கி,

“நேமே பேருஞ் சீமயத்து நீலப் பைஞ்சனை
ஐவரு ளோருவன் அங்கை யேற்ப
அறுவர் பயந்த ஆற்மர் சேல்வ”

என்று போற்றி மனமுருகினர். அதிதாரத்துள்ள வடபாகத்து மலைச்சாரவிற் நிருவவதாரஞ் செய்தன ராயினும் இக்கடவுளின் ஆலயங்கள் இரண்டாயிர வருடங்களுக்கு முன் தொடங்கித் தென்பாகத்தி வேயே விளங்குகின்றன. முருகமூர்த்தி வழிபாடு முக்கியமாய்த் தமிழ் மக்களிடத்தேயே காணப்படுகின்றது. தமிழ்மக்களின் பூர்வீக தெய்வம் முருகக் கடவுளே. தமிழர் இந்தியாவின் வடபாகத்திலிருந்து தெற்கு நோக்கிப் போன ஞான்றே இவரும் அவர்களுடன் எழுந்தருளினர் போலும். வடபாகத்தில் வேறு தெய்வவழிபாடு ஒங்கிவர முருகக்கடவுள்வழி பாடு குறைந்துளது. வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட இந்திரன், வருணன், அக்கினி முதலிய தெய்வ வணக்கம் சிவன் விஷ்ணு வணக்கமாக மாறியது போலவும், கிரேக்க தேசத்தில் ‘உருனஸ்’ வணக்கம் ‘கிரேக்கேஸ்’ வணக்கத்துக்கு இடங்கொடுத்தது போலவும், ‘கிரேக்கேஸ்’ வணக்கம் ‘ஸ்யூஸ்’ வணக்கத்துக்கு இடங்கொடுத்தது போலவுமெனச்

சொல்லாம். வடபாகத்தில் திராவிடருக்குப் பின் வந்து அவர்களோடு கலந்து தற்காலத்தவர்களின் முதாதைகளைனச் சொல்லப்படும் ஆரியர், சிதியர், மொங்கோவியர், ஹன்ஸ் முதலிய சாதியாருக்குள் கந்தமூர்த்தி வணக்கமே அநேக நூற்றுண்டுகளாக ஆசாரமாக இருந்தது. கி.மு. 9-ம் நூற்றுண்டன வில் உண்டாகிய சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் இக் கடவுள் நாரதமகாரிஷிக்கு உபதேசஞ்செய்தருளி யதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சநற்குமாரம கர்ஷி யும் இக்கடவுளின் அநுக்கிரகத்தைப் பெற்றவர். கிறிஸ்த வருஷம் இரண்டாம் நூற்றுண்டில், யமுனாநதி மத்திய இமயங்தொடங்கி ஒக்சஸ்நதி பக்றீரியாவரையும் நீண்டிருந்த ஓர் பெருங் தேசமுழுதையும் ஒருகோலோச்சி ஆண்ட ஹுவிஷக (Huvishka) அரசனின் நாணகங்களில் இக் கந்தமூர்த்தியின் உருவும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முருகவேளின் திருவவதாரத்தைக் குறிக்கும் “குமாரசம்பவம்” என்னும் பெருங்காப்பியம். முன்றும் நூற்றுண்டில் காளிதாசபுலவரால் சம்ஸ்கிருதத்திற் செய்யப்பட்டது. இப்புலவராற் செய்யப்பட்ட மேகதூதம் (மேகத்தைத் தூதுபோக்கல்) என்னும் நூலில், அக்கதாநாயகன் தன் தேசத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டவனும், கலக்குற்ற தன் நாயகிக்கு ஓலைபோக்கிய பொழுது (உச்சினிக்குச் சமீபத்திலுள்ள) தேவகிரி மலையிலுள்ள குகாலயத்திற் றங்கிச் செல்லுமாறு முகிலுக்குக் கட்டளை செய்தனன்.

முதலாம் நூற்றுண்டில் இயற்றப்பட்ட உச்சினிப் பட்டினத்தில் நடந்ததும் சூத்திரசுவரசனம் செய்யப் பட்டதுமாகிய ‘மிருத்சடிகம்’ (மன்னைற் செய்த கிறுவன்டி) என்னும் ஓர் சமஸ்கிருத நாடகத்தில் ஒர் பார்ப்பாரக் கண்ணக்காரன், முருகக்கடவுள் சமரக்கடவுளாதவினாலும், தன்குலத்தார் நிலவரை யறுத்தல் சுவரகழ்தல் சுரங்கங் தோண்டுதல் போன்ற செய்கைகளினுற் சத்துருக்களை நிர்மூல மாக்கும் பெரும்யுத்தவீரராதவினாலும்முருகவேளாத் தன் குலதெய்வமாக ஆற்றுப்படுத்தினன். தற்காலத்தில் வங்காளதேசத்திலே வருடத்துக்கொரு தரம் நடக்கும் தூர்க்காதேவியின் விழாக்காலத்தில் ஒருநாள் விழா முருகவேள் விழாவாகும். புத்திரப் பேற்றை விரும்பினேர் இவ்விழாவை விசேஷமாகக் கொண்டாடுவர்.

தமிழர் தெய்வம்,

எங்ஙனமாயினும், தமிழர் செல்வாக்கு யாண்டு அதிகரித்திருக்கின்றதோ ஆண்டுக்குமர மூர்த்தி, பெரும் சீர்சிறப்போடும் பயபக்தியோடும் ஆராயை யோடும் போற்றப்படுகின்றனர். தமிழ்மக்கள் தம் சாதிரக்ஷகரென்றும் தம்பாஷாரரக்ஷகரென்றும் போற்றி இக்கடவுளுக்குக்கொத்தடிமை பூண்டிருக்கின்றனர். மடகாஸ்கர் தீவு தொடங்கி அவுஸ்தி ரேவியா தீவு வரைக்கும் பரங்குகிடந்த ‘லெமுரியா’ என்றழைக்கப்பட்ட பெருங்கண்டத்தின் ஒரு பகுதி யாயிருந்த இலங்காதீபம் தேவசத்துருவாகிய சூர பன்மனைன் னும் அசரன்து பசிபாலனத்தின்கீழ்ப்

பட்டிருந்ததாகக் கருதப்படும் பூர்வகாலத்திலே குமாரக்கடவுள் இலங்கைக்கெழுந்தருளியதாக அறியக்கிடக்கின்றது; இக்கடவுள் தேவர்களுடைய வேண்டுகோட்கிணையங்கு பரம்பொருளாகிய சிவபிரானின் புத்திராகத் திருவவதாரங் செய்தனர். தேவேந்திரன் புத்திரியாகிய தெய்வானையம்மையாரைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டு குமாரக்கடவுள் தேவசேனைகளோடு இலங்கைக்குப்படையெடுத்துப் போய்ப் பெரும் போர்ப்புறிந்து சமுத்திரத்திற் கரந்து நின்ற பகைவலுகிய சூரபன்மனை வெளிப் படுத்தி, தமது வேற்படையால் அவனது உரத்தைக் கிழித்து அங்கத்தை இருக்கான்கிட்டனர். உடனே அவ்விருக்குருகளோன்று மயிலாகவும், மற்றையது சேவலாகவும் அமர்த்தொழில் கருதிவர, ஞானநாயகராகிய முருகக்கடவுள் அவைகளுக்கு ஞானத்தை உதிப்பித்து, மயில் தம்மை வாகனமாகச் சுமக்கவும், சேவல் தமதுகொடியாய் இருக்கவும் பணித்தருளினர். மலத்தை நீக்கி, ஞானத்தைக் கொடுத்து ஆன்மாவை ரவித்தல் என்னும் சூக்குமார்த்தம் அமைதலைக் குறிக்கும் இச்சம்பவங்களைத் தமிழ் நாடுகளிலுள்ளார், வருடங்கோறும் ஜூப்பசி மாசப் பூர்வபக்கப் பிரதமை தொடக்கம் சஷ்டி வரையும் வரும் ‘ஸ்கந்தசஷ்டி’ ஆறுநாளும் விரதமிருந்து விழாக்களாகக் கொண்டாடுவர். அங்காட்களிலும் வேறு முக்கிய தினங்களிலும் கந்தபுராணம் வீடுக்கோறும் கோயில்க்கோறும் வாசித்துப் பொருள் சொல்லப்படும். கந்தபுராணபடனம் மறுமையில் ஆன்மசுகத்தைக்கொடுப்பதன்றி இம்மையில் பேய், பிசாசு, பிணி முதலியன் வராமற்றகூக்கு

மென்றும் இலக்குமி கடாட்சத்தை வருவி க்கு மென்றும் பெரியோர் கூறுவார்.

சக்திகள்.

துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ் செய்வ தாகிய வேற்படையானது குமாரக்கடவுளின் ஞான சத்தியாகும். சில ஆலயங்களில் இவ்வேற்படையே குமாரக்கடவுளின் உருவமாக அமைத்து வணங்கப் படுகின்றது. சில ஆலயங்களில் இக்குமரமூர்த்தி ஆறுமுகக் கடவுளாய் கிரியாசக்தி இச்சாசக்திகளாகிய தெய்வயானை வள்ளியம்மை யென்னும் இரு சக்திகளும் இருபுறமும் பொருந்த மயில் வாகனத் தின்மீது எழுந்தருளியிருப்பர். தெய்வயானை தேவர்க் கரசனகிய இந்திரனுடைய புதல்வி. வள்ளியம்மை, (இலங்கையில் வழங்கும் ஜதிகப்படி) சுப்பிரமண்ய சுவாமி கதரகாமத்தில் காதல்பூட்டித் திருமணஞ் செய்த எயினர் பாவை. காஸ்மீரம் நேர்பாளம் தொடங்கி இலங்கைக்குத் தெற்கேயுள்ள தெய்வங் துறை வரையிலுள்ள லக்ஷக்கணக்கானாலும் இவ் வள்ளிநாயகியையும் வழிபடாநிற்பர். கதிர்காமத்தி ஹுள்ள கப்புரூஜை எனப்படும் குருமார் தாம் அவ் வள்ளிநாயகி வழித்தோன்றல்களென்று பெருமை பாராட்டுவார். இல்லறம் அதற்குரிய ஒழுக்கங்களை முறைப்படி நிறைவேற்றியவிடத்து துறவறத்தைப் போலவே கடவுளை யடைவிக்கும் மாண்புள்ள தாதவின், இல்வாழ்க்கை இத்தன்மையதென்று உலகிற்குக் காட்டவேண்டுமென்னும் பெருங்கருணையினாலேயே, சுப்பிரமண்யசுவாமி இப்பெண்களை மணஞ்செய்யத் திருவளங்கொண்டருளின ரென்பர் புராணிகர்.

அறுமுகப்பெருமான்.

முருகக்கடவுளின் திருவவதாரம் குழந்தைப் பருவம் முதலியவற்றைப்பற்றிய சரித்திரங்கள் கில மேலைத்தேயங்களிற் சென்று, பின்னர்க் காட்டுகிற படி, பழைய கிரேக்கதேசத்தில் சமயத்திலும் பாதையிலும் வழங்கிய அறிகுறிகள் இருக்கின்றன. சிவபிரானின் நெற்றிநாட்டத்தினின்று ஆறு பொறிகள் தோன்ற அவைகளை அக்கினிதேவன் பெற்றுக் கங்காநதியில்லிட, அக்கங்காநதி தாங்க வொண்ணுமல் இமாசலத்திலுள்ள சரவணப் பொய்கையிலிடுதலும், அப்பொய்கையில் இவ் ஆறுபொறிகளும் ஆறுகுழந்தைகளாய்த் தோற்றின. இக்குழந்தைகள் கார்த்திகைப்பெண்களுவராலும் பால்கொடுத்து வளர்க்கப்பட்டன. ஒருநாள் உமாதேவியார் சென்று ஆறு குழந்தைகளையுஞ் சேர்த்துக் கட்டித் தழுவ அவைகள் ஆறுமுகமும் பன்னிருகரமும் இரண்டு திருத்தான்மூடைய ஒருங்குவாய்த் தோன்றின.

திருநாமங்கள்.

இப்பெருமானுக்கு அநேக திருநாமங்களுள்ளன. பிங்கலந்தைநிகண்டில் 37பெயர்களுண்டு, அவற்றுட் கில மேலைய சம்பவங்களைக் குறிக்குங் காரணப் பெயர்களாம். அக்கினிபூ—அக்கினியிற் பிறந்தவர். காங்கேசன்—கங்கையிற் ரேன்றியவர். (9-ம் நூற்றுண்டில், யாழ்ப்பாணத்து வடபாகத்திலுள்ள துறையில் இக்குமரமுர்த்தியின் திருவருவம் இறக்கப்பட்டது.

ஆதவினால் இத்துறை காங்கேயன்துறையென வழங்குகின்றது.) சரவணபவன்—சரவணப்பொய் கையிற் ரேன்றியவர். சரவணமுத்து—சரவணத்திற் ரேன்றிய முத்துப்போல்வார். கார்த்திகேயர்—கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டவர். கந்தர்—சேர்க்கப்பட்டவர்; வடிவமாறுந் திரட்டி ஒன்றூய்ச் சேர்க்கப்பட்டவர். ஸ்கந் என்னும் தாது பாய்தல் கடத்தல் என்னும் பொருள்படுதலின் கந்தர், சத்துருக்களைக் கடப்பவர் என்று கொள்ளும் பொருத்த முடைத்து. சண்முகன்—அறுமுகங்களையடையோன். ஆறுமுகன் அறுமுகன் என்பனவும் அது.

கதிர்காமசுவாமியின் பாவனை.

தமிழில் அவருக்கு வழங்கும் மற்றொரு திருநாமம் கந்தழி என்பது: ஒரு பற்றுமற்று அருவாய்த்தானே நிற்குங் தத்துவங் கடந்த வஸ்து என்பது அதன் பொருள்; கதிர்காமத்தில் இவ்வாறே அப்பெருமான் வணங்கப்படுகின்றனர். விக்கிரகமில்லை; வேறு உருவமில்லை; வேறெங்வித சின்னமாவது மூங்கப்படவில்லை. இந்தியர் இலங்கையில் கூட சுப்ரமண்யாலயங்களைல்லா வற்றுள்ளும் கதிர்காமம் தன்னிகரின்றி நிற்பது இக்காரணம்பற்றியே. இரண்டாமிரத்து நானுறு வருடங்களுக்குமுன்னே புத்தசமயம் நுழைந்து விட்டதாயினும் கந்தசுவாமி வழிபாடு இலங்கையில் ஒருசிறிதுங் குறையவில்லை. கதிர்காமவேலவருக்கு (கதரகாமத் தெய்யோவுக்கு)ப் புத்தாலய மொவ் வொன்றிலும் ஒவ்வோரிடமுண்டு.

புத்தர்களுக்கு உத்தமதெய்வம்.

உலா வரும்பொழுது பூசை முதலியன நடக் கும் பொழுதும் முக்கிய வழிபாடு இக்கடவுளுக்குச் செய்யப்படுகின்றது. கண்டியில் வருடங்தோறுங் கொண்டாடப்படும் “பெரகிரா” என்னும் விழாவில் கதிர்காமவேலவருக்கு முக்கிய ஸ்தானங் கொடுக்கப் பட்டது. பவனியில் இப்பொழுது முக்கிய ஸ்தானம் வகித்திருக்கும் புத்த தந்தம் முன்னரிற் பவனியிற் சேர்ந்ததல்ல. கீர்த்தி ஸ்ரீ ராசசிங்கன் சியதேசத்திலிருந்து புத்த குருமாரை வருவித்த பொழுது 18-ம் நூற்றுண்டிள் மத்திய காலத்தில் அவர்களின் பிரீதிக்காக, புத்ததந்தத்தையும் பவனியிற் சேர்க்கும்படி கட்டளை செய்துவிட்டனன். காலுகங்கையின் தென்கரையில் விளங்கும் களுத் துறைப்பட்டினமே கதிர்காம வேலவரோடு சம்பந்தப்பட்டதாய், வேலாயுதம் அவருடைய பிரிய ஆயுதமாதலின் வேலாயுதர் எழுந்தருளியிருக்கும் பட்டினம் என்னுங் கருத்துப் படும் வேலபுரம் என்னும் திருப்பெயரை இன்னும் வகித்திருக்கின்றது. இப்பட்டினத்தின் எதிர்க்கரை தேவஸ்ரஹ களுத் துறை (தேவசத்துருக்கள் களுத்துறை) என்றழைக் கப்படுகிறது. வேலாயுதக் கடவுளின் அதிகாரத்தைத் தென்பாகத்திற்கு மேற்செல்லவாட்டாது தடுக்க முயன்றவர்கள் தோல்வியடைந்து துரத்தப்பட்டு ராக்ஷஸ்களென்று பரிகசித்து ஒதுக்கப்பட்டனர். ஒரு கரையில் தொண்டர்களும் எதிர்க்கரையில் ராக்ஷஸ்களும் இருந்தமையால் இப்பெயர்

கள் வந்தனபோலும். இப்பொழுது முருகனுர்த்தி யின் கோயில்கள் இவ்வாற்றின் இரு கரையிலும் சாதாரணமாய் இருக்கின்றன. புத்தர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் முருகக்கடவுளே உத்தம தெய்வம்.

துட்டஜம்னு அரசன் வரம்பெற்றமை

துட்டஜம்னு என்னும் சிங்கள அரசன் கதிர்காமக் கடவுளின் அருள் கொண்டு, அக்காலத்தில் அதுரதபுரியில் அரசுசெய்துகொண்டிருந்த எல்லா என் என்னும் தமிழரசன் எதிர்த்துச் சென்று கடும்போர் புரிந்து அவனைக்கொன்று தன்முன் நேர் வழிவந்த சிங்காசனத்தைக் கவர்ந்து அரசனு சிய பெருமகிழ்ச்சிக்கறிஞரியாக, கதிர்காம ஆலயத்தை 1-ம் நூற்றுண்டிற் கட்டுவித்துச் சர்வமானி யம் ஏற்படுத்தினான் என்பது கர்ணபரம்பரை. துட்டஜம்னுவின் மூதாதையும் தேவநண்பிய திசையின் சகோதரனு மாசிய மகாநாகன் தென் மாகாணத்திலுள்ள மகாகாம என்னுமிடத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அங்கே ஓர்ராசபரம்பரையை ஸ்தாபித்தான். அதுரதபுரியில் ஏறக்குறைய 78 வருட காலம் தமிழர் அரசு செலுத்தினார். அவர்களுள் எல்லாளன் என்பவனே (205-161) மிகச் சிறந்தவன். எல்லாளனிலிருந்து தேசத்தை மீட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்னும் எண்ணம் துட்டஜம்னு வக்கு உதித்தது. உதித்த நாள்முதல் இராப்பகல் இதே சிந்தனையாயிருந்தனன். அப்பொழுது கதிர்காமக்கடவுளின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுலே

யன்றித் தந்தை கட்டளைக்கு மாருக அவ்விஷயத் திற் பிரவேசிக்கலாகாதென ஓர் கணவு கண்டனான். உடனே அவன் கதிர்காமத்துக்கு யாத்திரைசெய்து நதிதீரத்திலிருந்து தெய்வம் துணைசெய்யவேண்டுமென்று கடுந்தவஞ் செய்தனன். அப்பொழுது ஓர் முனிவர் அவன்முன் திடீரெனத் தோன்ற அரசன் பயத்தினால் மூர்ச்சையானன். மூர்ச்சை தெளிந்தவுடனே கதிர்காம வேலவர் தன்முன் நிற்க அவரைப் போற்றி ஆயுதங்களும் யுத்தத்தில் வெற்றி யடைதற்கு வரமும் பெற்றுன். யுத்தமுனையினின்று நீங்கியவுடன் கதிர்காமத்தைக் கட்டிச் சர்வமானியம் விடுவேனன்று சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, யுத்த சன்னத்தனுய்ப் புறப்பட்டு எல்லாளனைத் தோல்வி யடைவித்து அவனைக்கொன்று சிங்காசனத்தைக் கைப்பற்றினன்.

துட்டஜம் நு கதிர்காமசுவாமியிடம் வரம்பெற்று யுத்தம் வென்ற சம்பவம், புத்தமத்தை ணிலைநிறுத் திய வீரனென்று துட்டஜம் நுவைப் புகழ்ந்துரைக்கும் புத்த இதிகாசமாகிய மகா வம்சத்தில் குறிக்கப் பட்டராமை நூதனமன்று. மென்டிஸ் குணசேகர முதலியாராலளரிக்கப்பட்ட 'கந்த உபத' (கந்தர் திருவவதாரம்) என்னும் சிங்கள கிரந்தமொன்றில் மேற்கூறிய சம்பவம் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 41-ம் 46-ம் செய்யுள்கள் துட்டஜம் நுவரசன் கதிர்காமசுவாமியை நோக்கித் தவங்கிடந்து அருள் பெற்றுச் சத்துருவை வென்று பின்; தன் பிரதிஞ்ஞாப்படி கோயில் கட்டிச் சர்வமானியம் விட்டானென்பதை ஸ்திரப்படுத்துகின்றன. இந்த ராச

மாணியங்கள் துட்டஜம்னுவுக்குப் பின்திவந்த ராசாக்கள் தும் ஏனைய ராசகுமாரர்கள் தும் மற்றையவர்கள் தும் காணி க்கைகளாலும் வரவர அதிகரித்துவந்தன. சுதேசவரசர் காலத்திருந்த விசாரணையும் இராசபரிபாலனமும் இல்லாமற் போன்றையாலும், புத்தாலய ஒழுங்குப் பிரமாணப்படி அதிகாரிகளான உத்தியோகத்தரதும் சிங்கள குருமாரதும் தீயொழுக்கத்தாலும் நேர்மையீனத்தினாலும் இச்செல்வமெல்லாம் பல்காலமாக நிர்ப்பங்கமான நிலையிலிருந்துவருகின்றன. இவ்வாலயத்தின் பூஸ்திதிகள் அநேகம் பிறர்க்கைப்பட்டன. மிகுதியானவை தேடுவாரற்றனவாயின. ஆலயக்கட்டங்கள் கிளமாய்க் கிடக்கின்றன. நித்திய சூசையும் முட்டடைகின்றது. ஆயபோழ்தும், சைவயாத்திரிகர்கள் ஆயிரக்கணக்காக வந்து காணிக்கைகளை மட்டின்றி இறைக்கிறார்கள். பழிப்புக்கிடமான இவ்வதிகாரம் எப்பொழுது முடிவாகுமோ என்பது அவர்கள் வேண்டுகோள்.

யாத்திரைசெய்யும் மார்க்கம்

இந்தக்காலத்தில், கொழும்பிலிருந்து புதை வண்டி மார்க்கமாக மாத்துறைக்குச் சென்று மோட்டர்வண்டிமார்க்கமாக அம்பாந்தோட்டைக்கும் திசைமகாருவுக்கும் இலகுவாக யாத்திரைசெய்தல் கூடும். திசைமகாருவிலிருந்து அப்பாற் பதினெடு மைல் தூரம் பெருங்காட்டையும் பாலமில்லாத ஆற்றையும் தாண்டிச் செல்லல் வேண்டும். மாணிக்ககங்கையின் பெருக்குக் காலங்களில் வள்ளமில்லா

மையால் நீந்திப் போகவேண்டும். சென்ற நூற் ரூண்டின் முற்பாகத்தில் கொழும்பிற்றுனும் நல்ல தெருக்களில்லாதகாலத்தில் என் பாட்டியார், சேர் முத்துக்குமாரசவாமியெனப் பின் பேர்ப்படைத்த தன் குழந்தையின் நோய் நீக்கத்தின்பொருட்டுச் செய்த பிரதிஞ்ஞங்கை நிறைவேற்றவேண்டி, கொழும்பிலிருந்து கதிர்காமத்துக்குக்கால்நடையாக யாத்திரை செய்து திரும்பினர். அக்காலத்தில் அதுப வித்த கல்டங்களை, இந்தியாவிலிருந்தும், வட மாகாணம் கீழ்மாகாணம் ஊவாமாகாணங்களிலிருந்தும், காட்டுமார்க்கமாக, கால்நடையாகப் பிரயாணங்க் செய்யும் ஆயிரக்கணக்காயினார் இக்காலத்திலும் வருடக்தோறும் மனக்களிப்போடு அதுபவித்துச் செல்லுகின்றனர். இவர்கள் எல்லாரும் முருக வேளின் பெருங்கருணையை எப்பொழுதும் விசுவசிப் பவர்கள்; அவர் எப்பொழுதும் பாதுகாப்பார் என்று நம்பினவர்கள். நோய்நீக்கம், ஆபத்துக்காலத்திலுதவி, இடுக்கண் களைதல் முதலிய வரங்களை இக்கடவுள் அனுக்கிரகித்து வருதலை அதுபவத்திற் கண்டவர்களே அவ்வனுபவங்களைச் சொல்பவர்கள். அநேகநாட்களாக அடர்ந்த காட்டுக்கூடாக இரவும் பகலும் தனியே நடந்து பிரயாணங்க் செய்த ஓர் கிழவியை, காட்டுயானை கரடி முதலிய வற்றிற்குப் பயமில்லையோ என்று கேட்டேன். “அநேக மிருகங்களைக் கண்டேன்; அவைகள் என்னைத் துண்பப்படுத்தில; முருகையன் என்பக்கமாயிருப்ப இவைகள் என்னை எவ்வாறு சமீபிக்கும்”

என்று கூறினள். முற்கூறிய “அஞ்சமுகந்தோன் நில்” என்பது முதலிய செய்யுள்கள் யாத்திரிகர் களுடைய வைராக்கிய பக்தியைக் குறிப்பனவாகும்.

கெசபுரிசுவாமி அல்லது பால்குடிபாபா

ஸ்ரீகெசபுரி சுவாமியென்பவர் கதிர்காமத்திலே எழுபத்தைந்து வருடகாலம்வரையில் எல்லாரும் பய பக்திகாட்டிய ஓர் விருத்தப் பிராமண சந்நியாசி. இவர் ஏறக்குறைய நூறு வருடங்களுக்குமுன் வட இந்தியாவில் பிரயாகையிலுள்ள ஒருமடத்திலிருந்து சிறு பிராயத்தில் வந்தவர். கதிர்காம ஆலயத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள சைவர்களால் ஸ்தாபிக்கப் பெற்ற தெய்வயானையம்மன் கோயிலிலும் அதன் மடத்திலும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளவர். இம்மடாலயம் கை சூரி லே சிறிங்கேரிமடத்தாதீனகர்த்தராகிய ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளால் உண்டாக்கப்பட்ட தாசநமி என்னும் சந்நியாச வகுப்பின் ஒருபாலாருக்குரியது. இச் சிறுபிள்ளை சிலகாலத்தின் பின் காட்டிற் சென்று அநேகவருடங்களாகத் தனியேவசித்து வந்தது. சுராஜ்புரிஸ்வாமி என்றழைக்கப்படும் ஓர் யௌவன சந்நியாசி இவரைத் தேடிச் சென்று அழைத்துக்கொண்டுவந்து அடியார் குழாத்துட் சேர்த்துவிட்டனர். சுராஜ்புரிஸ்வாமிகள் திருவும் கல்வியும் தெய்வபக்தியும் சிறந்த உருவும் வாய்ந்தவர்; காஸ்மீரதேச அரசரின் பட்டாளத்தைச் சேர்ந்த குதிரைவீரர்; செல்வத்தை வெறுத்துத் துறவறத்தினிற்கும் கித்தமுடையவராதவினால் இவருடைய சுற்றுத்தவர்கள் விவாகஞ்செய்து இல்லறம் நடாத்தவேண்டுமென்று இவரை நெருக்க, இவர்

இனயயாமைகண்டு இவரை வெறுத்தனர். மகா ராசாவிடம் அறிவித்து அவருடைய அதிகாரத்தைச் செலுத்துவிக்க முயன்றனர். இதைக்கண்டு சுவாமி கள் பரதேசியாகப் புறப்பட்டு இராமேசவரத்தை யடைந்தனர். இங்கே ஸ்ரீபாதத்துக்குச் செல்லும் படி இவருக்கு உத்தரவாயிற்று. ஸ்ரீபாதத்தைச் சைவர்கள் சிவபெருமானுக்கு முக்கியமாயுள்ள சிவ நெளிபாதமென்றும், புத்தர்கள் புத்தபாதமென்றும் வணங்குவர். இங்கே கதிர்காமத்துக்குப் போகும் படியும் கதிர்காமத்திலே ஓர் சந்தியாசியைச் சந்திப்பாரென்றும் அவருக்கு உணவு கொடுத்துத் தொண்டு செய்யவேண்டுமென்றும் திருவருள் உண்டாயிற்று. சுராஜபுரிஸ்வாமிகள் திருவருட்படி நடந்து காட்டிலிருந்த சந்தியாசியாரைக் கோயிலுக்குச் கொணர்ந்தனர். கோயிலுக்கு வந்தவுடன் கெசபுரிஸ்வாமிகள் அன்னம் முதலிய கடின உணவை விடுத்துப் பால்மாத்திரஞ் சிறிது அருந்தி வந்தனர். அதனால் அவருக்குப் ‘பால்குடிபாபா’ என்னும் நாமம் உண்டாயிற்று. சிவவேடப்பொலி வும் கட்டமுகும் வாய்ந்தஉருவும் உடையர்; பாலர் களின் தன்மையும் சித்தசத்தியும் உடையர்; தெய்வ பக்தியும் திருவருட்பிரகாசமும் உடையர். ஆதவி னலே ஆடியார்களெல்லாரும் இவருடைய ஆசீர்வாதத்தை வேண்டினின்றனர். இவ்வாறிருந்து 1898-ம் வருடம் ஆடிமாதத்தில் கொழும்பிலே குக பதமடைந்தனர். இவருடைய சீடர்கள் இவருடம் பைக் கதிர்காமத்திற் சமாதிசெய்து அதன்மேல் ஓர் கோயிலுங் கட்டியிருக்கின்றனர். சுராஜபுரி சுவாமிகளும் இவ்வருடத்தில் கார்த்திகை மாசத்திலே பரபாதமடைந்தனர்.

பாலசுந்தரி

இந்தச் சங்நியாசியார் (பால்குடிபாபா) கதிர்காமத்தில் வசித்த பாலசுந்தரி யென்னும் அடியாளைப்பற்றி எனக்குக் கூறியிருக்கின்றனர். இவர் இந்தியாவின் வடபாகத்திலுள்ள ஓர் இராசபுத்திரி. இவர் தந்தையர் தமக்குப் பிள்ளைப்பேறு கிடைப்பதானால் முதற்பிள்ளையைக் கதிர்காமவேவைவருக்குத் தொண்டு செய்யும்படி விட்டுவிடுவதாகச் செய்து கொண்ட பிரதிஞ்ஞாயின் பேரூ க உதித்தவர். பிள்ளையைப் பெற்றபின் தந்தை தாயர் பிரதிஞ்ஞாயை மறந்துவிட்டனர். விடவே பிரதிஞ்ஞாயை நினைக்கத்தக்க சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. உடனே தந்தையார் பிள்ளையை அழைத்துக்கொண்டு வந்து கதிர்காமத்தில் வேண்டிய பரிசனர்களோடு விடுத்துச் சென்றனர். இராசபுத்திரி தன் வாழ்நாளைத் தெய்வசிந்தனை வழிபாட்டிலேயே போக்கினர். இவருடைய பேரழகைக் கேள்வியுற்ற கண்டியரசன் இவரிற் காதல்கொண்டு மனஞ்செய்ய நினைத்து உபகாரங்கள் அனுப்பினன். இராசபுத்திரி இயையாமைகள்டு அரசன் இவரை அரண்மனைக்குக் கொண்டுவரும்படி சேனையை அனுப்பினன். ஜூயோ! இவள் தெய்வானுக்கிரகத்தாற்றப்பினள். பிரித்தானிய சேனைகள் கண்டியில் நுழைந்து கண்டியரசனை மறியற்படுத்தி வேலாருக் கணுப்பின. இது நடந்தது 1814-ம் ஆண்டில். இராசபுத்திரி இவ்வாறு கண்டியரசனின் செந்தன்மையில்லாத பிராவேசத்துக்குத் தப்பி எல்லோரும் அடிபரவு

வாழ்ந்து மங்கலபுரிஸ்வாமிக்குத் தத்துவமளித்துக் கதிர்காமத்திலேயே தேகவியோகமாயினர். மங்கலபுரி சுவாமிகள் 1873ல் இகவாழ்வொருவினர். இவருக்குப் பின் வந்தவரே பெருமைவாய்ந்த கெசபுரிசுவாமிகள். 1815-ம் ஆண்டிற் கூட்டிய கண்டிச் சமாதான சங்கத்தில் அளிக்கப்பட்ட வாக்கின்படி அதிகாரங்களையும் உரித்துக்களையும் பெறுத கண்டியதிகாரிகளைத் துணையாகக்கொண்டு 1818-ம் ஆண்டு கண்டிமாகாணங்களில் ஓர் பெரும் கலகம் உண்டாயிற்று. இக்கலகம் பெருமுக்கிரத்தோடு அடக்கப்பட்டது. ஊவாமாகாணம் இக்கலகத்தினின்றும் வெருகாலம் மிதவாதிருந்தது.

சைவர்களின் அதிகாரம்

இக்கலகங்கள் ஒழிந்தகாலத்திற்குன் பிரெளன்றிக் தேசாதிபதி கதிர்காமத்தைச் சென்று தரிசித்தார். 1816-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1820-ம் ஆண்டுவரையும், சேஷைக்கும் தேசாதிபதிக்கும் வைத்தியராக இருந்த டக்ரர்ஜோன் டேவி என்பவர் 1921-ம் ஆண்டு வெளிப்படுத்திய “இலங்கை வர்த்தமானம்” என்னும் நூலில் தேசாதிபதி ஊவாமாகாணத்துக்கும் கதிர்காமத்துக்கும் வந்த வரலாற்றைக் கூறியிருக்கின்றனர். சிங்களக் கப்புருளைகள் மேற்படி கலகத்திற் சேர்ந்து ஆத்திரப்பட்டு நின்றனர் என்பது தெளிவானபடியால் கதிர்காம ஆலயப்பொறுப்பை அவர்களினின்றும் விலக்கி அங்கிருந்த சைவசந்தியாசிகளிடம் ஒப்புவித்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகச் சில யுத்தவீரரையும்

நிறுவினர். சிலகாலங்களின் பின் இப்பாதுகாப்பு நீக்கப்பட்டது. கப்புருளைகளும் வலாற்காரமாகக் கோயிலினுள் நுழைந்து ஆட்சியெடுத்துக்கொண்டனர். சைவசந்நியாசிகள் தெய்வயானையம்மன் கோயிலுக்கும் அம்மடத்துக்கும் பொறுப்பாகவே இருந்துவந்தார்கள். கதிர்காமத்திற்கு யாத்திரை செய்தலைப்பற்றி டேவி யென்பவர் 493-ம் பக்கத் தில் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர். “வழிமுழுவதும் குடியிருக்கும் வீடு ஒன்றையாவது நாம்காணவில்லை. நாடு பயிரிடப்பட்டிருந்த அடையாளமுமில்லை. சுதேசி ஒருவனுவது எதிர்ப்படவுமில்லை. குடியிருக்குமிடங்கள் சிற்சிலவிடங்களில் அழிக்கு கிடந்தன. நெல் வேளாண்மை கவனிக்கப்படவில்லை. தெரு வருகே ஓர் மரத்தில் கயிற்றிற் றாக்குண்டு கிடந்த மனுட கபாலம் ஒன்று நாம் கண்டநுமானித்த சம்பவங்களைத் தெளிவாக வற்புறுத்தியது”.

கதிர்காமத்தைப்பற்றி அவர் பின்னருங் கூறுவதாவது:-“கதிர்காமமென்னுமவ்வாலயம் எங்கும் புகழ் பெற்றிருக்கின்றது; இவ்விலங்கையின் ஒவ்வொரு பாகத்திலிருந்துமாத்திரமல்ல, பரதகண்டத்தின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் அநேக யாத்திரிக்கலரை இழுக்கின்றது. இவ்வாலயத்துக்குச் செல்லும் வழி தொண்டர்களின் அடிச்சவடுகளால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுக் காட்டுக்கூடாகச் செல்லுகின்றது.....
.....கடவுள் விசுவாசமல்ல, அதிக மிருகங்களும் சர்நோயுங் குடிகொண்டிருக்கும் நிர்மாணுஷியமான காட்டுக்கூடாகச் செல்லும் பிரயாசமும் கஷ்டமுமே மகத்துவத்தை உண்டாக்குகின்றன. இவ்விடம் கவனிக்கப்படாது அழிவான நிலையிலிருப்ப

தால் இன்னுஞ் சில வருடங்கள் செல்ல, கோயில் இருக்குமிடத்தை யாத்திரிகர்கள் கண்டு பிடிக்க இயலாமலும் வரக்கூடும்” என்பதாம். கடைசி யாகக் கூறிய விஷயம் நடைபெறவில்லை. இது கூறப்பட்டு நூறு வருடங்கள் கழிந்துவிட்டன வாயினும் யாத்திரிகர்கள் வரவர அதிகரித்தும் பத்தி வைராக்கியம் உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

றப்பேட் நொக்ஸ் என்பவர் எழுதுவது.

17-ம் ‘நூற்றுண்டில் இலங்கையில் 20 வருட காலம் மறியற்படுத்தப்பட்டிருந்த றப்பேட் நொக்ஸ் என்பவர் 1831-ம் வருடம் லண்டனில் வெளிப்படுத்திய “இலங்கைத்திலின் சரித்திரசம்பந்தம்” என்னும் நூலில் இலங்கையின் கிழக்குக்கரையைப் பற்றிப் பேசுங்கால் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “நான் கேள்விப்படுகிறபடி இலங்கையின் கிழக்குக்கரை நிலப்பாகம் மலைகளாலும் மற்றப்பாகம் கப்பல் வசதியாய்ப் போகக்கூடாத கடலாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்றது. சமீபத்திலே இருக்கிற ஒரு பட்டினத்தில் ஒரு தெய்வம் இருக்கிறது. உப்புக் கொண்டுவருதிறதற்காக அவ்வழியே செல்லும் உயர்க்கோர் தாழ்க்கோராகிய எவரும் தெருவில்ளன நின்று “கொட்டரகன்” என்றழைத்துக் காணிக்கைகொடுத்துச் செல்லவேண்டியது. இத்தெய்வத்தின் பெயரும் வல்லபையும் சிங்களருக்குத் திகிலையுண்டாக்குகின்றன. இராசாவுக்குப் பங்க வராய் உள்ளவர்களும், அவனுக்கு விரோதமாகப் பறங்கிக்காரர் ஒல்லாந்தருக்குச் சேவை செய்தவர்

களாயினும் இந்த வழியாற் படையெடுத்துப் போக ஒருபொழுதும் துணைசெய்யமாட்டார்கள்.” நொக்லி அடைய காலத்திற் கண்டியிலே நடந்த பெரகிராக் கொண்டாட்டத்தில் புத்ததந்தமில்லை. டேவி என் பவரே 228-ம் பக்கத்தில் “எல்லாத் தெய்வங்களுள் ஒரும் கதிர்காமத் தெய்வமே அதிகம் அஞ்சப்படுகிறது..... இவ்வசசம் மிகப் பெரிதாயிருத்தவினால் எந்துச் சித்திரகாரனையும் இத் தெய்வத்தின் உருவத்துச் சித்தரிக்கும்படி ஏவிக்கொள்ள ஒரு பொழுதும் என்னால் முடியவில்லை”, என்று கூறுகிறார். இதற்குச் சித்திரகாரன் சம்மதிக்காது விட்ட நியாயும் கதிர்காமத்திலே கந்தசவாயியாருடைய உருவம் இல்லாமையினுற் போலும்.

மூலஸ்தானம்

அவரை அங்கே உருவத்திருமேனியில் வணங்குவாரில்லை. கோயில் மூலஸ்தானத்திற்கும் வணங்குவோருக்குமிடையில் ஒருபோதும் எடுக்கப்படாத திரைச்சிலை ஒன்று இருக்கின்றது. மூலஸ்தானத்தில் பொற்றகட்டில் அமைத்த யந்திரம் அடங்கிய பெட்டி மாத்திரம் ஒன்று இருக்கின்றதென்பது தெளிவான விசாரணையினால்றியப்படுகின்றது. இவ்யந்திரத்திலேயே தெய்வீக அருள் உதிப்பதாக எண்ணப்படுகிறது. இந்தப் பெட்டியைத்தான் ஆடிகார்த்திகை மாதங்களில் நடைக்கும் பெரும் விழாக்காலங்களில் யானையின் முதுகில் வைத்துச் சுற்றி வருவது.

யந்திர வரலாறு.

இவ்யங்திரத்தின் வரலாற்றைப்பற்றிக் கர்ண பரம்பரையாகக் கேள்விப்பட்டதைக் கெசபுரி ஸ்வாமிகள் பின்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள்:- கல்யாணகிரி என்னும் நாமம்பூண்ட ஓர் யோகீசு வரர் முருகக்கடவுள் இலங்கையில் வெகுகாலமாகத் தங்கிவிட்டாரென்றுண்ணி மனம் வருந்தி வட இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து கடவுளை இந்தியாவுக்கு எழுஷ்டருளும்படி வேண்டினார். இது இயலாதாக, 12 வருட காலமாகப் பெரும் விரத மறுட்டித்துக் கடுந்தவம் புரிந்தனர். தவம்புரிந்த காலத்தில் ஓர் வேட்டுவச் சிறுவனும் சிறுமியும் இவரையடைந்து இடைவிடாது பணிசெய்து வந்தார்கள். ஒருநாள், தவத்தாற் களைத்து, பிரதி கூலத்தால் வருந்தி இவ் யோகீசுவரர் தற்செயலாய் நித்திரைபோயினார். வேட்டுவச் சிறுவர் அவரை எழுப்பினார். நித்திரை குழம்பியபடியால் யோகீகள் கோபங்கொண்டு, “அநேக வருடங்களுக்குப்பின் முதன்முறை நித்திரை செய்தேன்; இது உனக்குத் தெரியும்! என் நித்திரையை எப்படிக் குழப்பத் துணிந்தாய்!” என்று கூறிச் சினந்தனர். சிறுவர் சில சாட்டுச் சொல்லி மினுமினுத்துக் கொண்டு ஒட ஆரம்பித்தனர்; யோகீகள் அவரைத் துரத்திக்கொண்டு பின்றெடுர்ந்தனர். சிறுவர் ஆற்று நடுவில் ஓர் திடரிற் சென்று கந்த சுவாமியாக எழுஷ்டருளியிருந்தனர். யோகீகள் மயங்கினர்; தனக்குப் பணிவிடைக்காரராயிருங்

தோர் கந்தமூர்த்தியும் வள்ளிநாயகியுமேயென்று தெளிக்கனர்; அவர்களுக்குமுன் தண்டாகாரமாக விழுந்தார்; தன் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் படி வேண்டினர்; பின், இந்தியாவுக்கு எழுந்தரு ஞம்படி விண்ணப்பித்தனர்; இதைக் கண்ட வள்ளி யம்மையார் சுவாமியைத் தன்னிலிட்டுப் பிரிக்கக் கூடாதென வேண்டிக்கொண்டனர். யோகிகள் இதை மறுக்க இயலாதவராய் கடவுளைக் கொண்டு போகும் என்னத்தையும் தான் திரும்பிப் போகும் என்னத்தையும் விட்டுக் கதிர்காமத்திலேயே வசித் தனர். அக்காலத்தில் அரசுசெய்த இலங்கையரசு னுடைய உதவியைப் பெற்று ஆஸ்யத்தைப் புதுக்கு வித்து இந்த யந்திரத்தை ஸ்தாபித்து எல்லாரும் வணங்கும்படி செய்தனர். பக்குவகாலம் வர யோகி கள் இப்பூதவுடம்பை நீத்து முத்துவிங்க ரூபமாயி னர் என்பது நம்பிக்கை. இவ்வருவம் முத்துவிங்க சுவாமி எனப்பட்டுப் பக்கத்திலேயுள்ள கோயிலில் இன்றும் வழிபடப்படுகின்றது.

கல்யாண மாடம்.

இவருக்குப்பின் வந்தவர் இவருடைய சீடா கிய ஐயசிங்கிரிஸ்வாமி அவர்கள். பிறென்றிக் தேசாதிபதியவர்கள் கதிர்காமத்துக்குச் சென்ற பொழுது உபசரித்து அனுப்பியவர். இவரைப் பற்றியே டக்ரர் டேவி என்பவர் மிக வியந்து எழுதியிருக்கிறார். இவ்வாலயத்தின் முதல் ஆசாரியராகிய கல்யாணநாதரின் பீடமே முக்கியமாக

வணங்கத் தக்கது என்று எழுதுகிறார். இப்பீடம் கல்யாணசிரி என்றும் வழங்கும். டேவி என்பவர் கூறியபடி இப்பீடம் இன்றும் பெருமை வாய்ந் திருக்கின்றது. இக் கல்யாணமாடம் கதிர்காமத்தில் ஒர் அழுர்வ வஸ்துவாகக் கணம்பண்ணப்பட்டிருக் கின்றது. இப்பீடம், காலில்லாத சார்மணைக் கதிரை போலப் பக்கம் உயர்ந்தும் சார்மணையுள்ளதாகவும் உயரத்தில் மண்ணால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. புலித் தோல்கள் இதன்மேற் போடப்பட்டிருக் கின்றன. ஆலய வழிபாட்டிற் பூசையில் உபயோகப்படுத்தும் உபகரணங்கள் அநேகம் இங்கிருக் கின்றன. இதன் பக்கத்தில் அக்கினி சுவாலித் துக்கொண்டிருந்தது. இப்பீடம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மண்டபம் அங்குள்ள அந்தணரின் வாசஸ் தானமாகவிருக்கின்றது. இவ்வாலயத்தின் முதல் ஆசாரியராகிய கல்யாணநாதருக்கே இம்மண்டபம் உரியதென்றும் இக் கல்யாணநாதர் தமக்குப்பின் ஆசாரிய பரம்பரையில் வருபவர்க்குரிமை பூண்ட தாக இப்பீடத்தை விட்டு, தீவிரபக்தி யுடையவராதலினால் மரணவாதையின்றிச் சிவலோகமடைந் தாரென்றும் இவ்வாசாரிய பரம்பரையிலுள்ளோர் இப்பீடத்தை மரண பீடமாக்காது இருப்பிடமாகக் கொண்டனரென்றும் அவர்களைப்போலவே தாழும் அதில் இருந்து தேகவியோகமாகும் பாக்கியம் பெறும் பெருமார்வமுடையராக இருக்கின்றனரென்றும் அங்கிருந்த அந்தணருள் ஒருவர் கூறினார். சரீரத்திற் புளகமுண்டாக பயபக்தியோடும் உண்மையோடும் அவர் இதைக் கூறியதன்மை கேட்டோர்

மனதில் முழு நம்பிக்கையும் உண்டாக்கத் தக்க தாயிருந்தது. ஒரு சித்திரகாரன் ஆயிரம்பேருள் ஞம் தெரிந்தெடுக்கவியலாத் அவ்வளவு சிறந்த உயர்ந்த அழுர்வமான தோற்றமுடைவர். அவருடைய தாடி நீண்டு வெண்மைவாய்ந்திருந்தது. அவருடைய பெரிய கரிய கண்கள் அவருடைய முகத்தைப் பிரகாசிப்பது உதார குணமுடையன வாய் இருக்கன. அவர் வயோதிக தகையின் மெலிவு தோற்றுது உறுதியாய் நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலை உடையவர்.

ஆலயம் கட்டப்பட்ட காலம்

கதிர்காம ஆலயத்தைக் கட்டுத்தற்கு உதவி புரிந்த இலங்கை அரசன் பாலசிங்கமகாராசனென் பது கர்ண பரம்பரை. ஆனால் அவன் பாலராச சிங்கனுயிருத்தல் வேண்டும். இராசசிங்கன் என்னும் பெயருள்ள அரசர்களுள் முதலாம் ராசசிங்கன் 1581-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1592-ம் ஆண்டு வரை அரசுசெய்தான். றப்பேட் நொக்ஸ் என்பவனை ஆதரித்த இரண்டாம் ராசசிங்கன் 1634 முதல் 1684 வரை அரசு செய்தான். இவர்களைவிட இப்பெயர்ஷுண்ட வேறு நால்வர் 1739 முதல் 1815 வரை இருந்திருக்கிறார்கள். 1815-ல் இவ்வம்சம் முடிவாயது. கதிர்காமத்தில் 70 வருட காலம் இருந்த கெசபுரிசுவாமிகளின் ஆடுளை நோக்குங்கால் அவர் இறக்கும்பொழுது 90 வயசாய் இருக்கும். கல்யாண கிரி ஸ்வாமிகளும் அவருக்குப்பின் வந்த ஜயசிங்கரி ஸ்வாமிகளும் பெரும் யோகிகளென்று பேசப்படு

கிறபடியாலும் யோகாப்பியாசத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் தீர்க்காய்ச்சவையும் கொடுத்தலிலூலும் கல்யாணசிரி ஸ்வாமியின் காலம் இரண்டாவது ராசசிங்கன் தன் தந்தையின் ராச்சியத்தைப் பரிபாலித்த காலமாகும். அதவாவது 1634-க்கு முந்திய காலம்.

ஊவா மாகாண ஏசன்டராகிய காட்னர் என்பவர் 1897-ம் வருட ஆடி மாசத்துக் கதிர்காம யாத்திரையைப்பற்றி அரசாட்கியாருக்கு எழுதிய விஞ்ஞாபனத்தில், “தெளுதனை இரட்டை மாத்துமை அவர்கள் அம்மாகாண சங்கத்தாருக்காக இவ்வாலயப் பொருள்களை அட்வணீ செய்தபொழுது பெட்டியினுள்ளே தான் ஒன்றையுங் காணவில்லை” யென்று எழுதியதாகக் கூறுகின்றார். அவர் இப்படிக் கூறுவதற்கு ஆதாரம், இதைத் தந்தையிடங்கேட்டிருந்த இரட்டை மாத்துமையின் மகனும் கச்சேரி முதலியாருமாகிய தெளுதனையின் வார்த்தையே. இரட்டைமாத்துமை யவர்கள் பெட்டியினுள் உருவம் இருக்குமென்று நினைத்திருந்தபடியால், யந்திரம் பதித்திருந்த பொற்றகட்டிற் கட்புலன் சென்றிலதுபோலும். அல்லால், இவ்யந்திரம் அதி பரிசுத்தம் உடையதென்று கருதிப் பூசகர்கள் மறைத்துவிட்டிருத்தலுங் கூடும். டேவி என்பவர் 1819-ம் வருடத்தில் அவ்விடம் போனபொழுது விக்கிரகம், ஆபத்தான் அப்தக் காலங்களில் மறைக்கப்பட்டு, காட்டில் இன்னும் இருக்கின்றதென்று 421-ம் பக்கத்தில் எழுதுகிறார்.

முச்சங்கங்கள்.

முருகமூர்த்தியின் பூர்வீக வழிபாடு, புலவர்கள் உச்சியில் வைத்து மேச்சிக்கொள்வதும் பொருள் விளங்காவிடத்தும் அடியார்களின் நாவில் எப் பொழுதும் விளங்குவதுமாகிய பழைய தமிழ்ப் பாட லொன்றில் விபரமாகக் காணப்படுகின்றது. சமய வாயிலாக, சரித்திர நோக்கமாக, இலக்கியமுகமாக இப்பாடவின் பெருமையை மதிக்கப் புகின் தமிழரின் பழைய இலக்கிய ஆராய்ச்சி சிறிதாவது அவையம் வேண்டும். பாண்டியவரசர்களாற் தமிழை வளர்த்தற் பொருட்டுத் தென்னிந்தியாவில் ஸ்தா சிக்கப்பட்ட மூன்று சங்கங்கள் தமிழரின் பழைய சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கு ஆதாரமாய் நிலவுகின்றன. இச்சங்கத்தில் (1635-ம் ஆண்டில் காடினல் றிச் லிபு என்பவராற் ணுபிக்கப்பட்டு மற்றை ஐரோப்பிய தேசங்களால் அனுசரிக்கப்பட்ட சங்கத்திற் போல) அக்காலத்திற் சிறந்திருந்த புலவர்களைல் லோரும் வந்து கூடினர். இவர்களுள் நால்செய்த ஆக்கியோரும் இருந்தனர். தத்துவ உணர்ச்சியும் புலமையும் வாய்ந்த அநேக பெண்களும் இருந்தனர். புது நால்கள் இச்சங்கத்தில் ஆராய்ந்து அங்கோரம் பெற்றபின்னரே வெளியிடப்பட்டன. இச்சங்கம் கல்வியின் மாற்றுரைப்பதாக இருந்தது. ஆதலினால் சிறுநால் செய்வோர் இரக்கமின்றி யொதுக்கப்பட்டனர்.

சங்கப் புலவர் முருகவேள்.

முதலிரண்டு சங்கங்களும் அதிகம் முந்திப் போதவின் கற்பித காலங்களாகின்றன. அவைகள் விலைநின்ற காலங்கள் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. தமிழர்கள் தங்களைப்பற்றிப் பெருமைகொண்டும் (தற்காலத்திய பிரான்சியரைப்போலத்) தங்கள் மொழியில் பேரிமானம் பூண்டுமீருந்தவர்களாதவிலை தமிழ்மொழி தெய்வ வழியாக உதித்ததென்று பாராட்டிச் சிவபெருமானையே சங்க நாயகராகவும் அவர் குமாரராகிய முருகவேளைச் சங்கப் புலவர்களொருவராகவும் தமிழ்த் தெய்வமாகவும் போற்றினார். சங்கப் புலவர்களின் ஆற்றலை வாதித்துவரும் ஆசங்கைகளைத் தெருட்டுமாறு இக்கடவுளர் காலத்துக்குக் காலம் வெளிப்பட்டிருக்கின்றனர். முதலாம் இரண்டாம் சங்கங்களின் ஸ்தானங்களும் பாண்டியர்களின் இராசதானிகளுமாகிய பழைய மதுரையும் கபாடபுரமும் கடலூளமிழ்ந்தின என்பர்.

குமரிமுனை.

கிறீஸ்தாப்தத்தின் தொடக்கத்திலேயே பாண்டிய இராச்சியம் பழைய பெற்றிருந்தது- கி.மு. நாலாம் நூற்றுண்டில் பாடவிபுரத்தில் அரசசெய்த சந்திரகுப்த னென்னும் அரசனுடைய அவையிலிருந்த செவியுக்கஸ் என்பவருடைய ராஜப் பிரதிதியாகிய மொகாஸ் தனில் என்பவர் பாண்டிய தேசம் பாண்டையா என்னும் ஓர் அரசியால் ஆளப்

பட்டதென்று கூறுகிறார். அப்பொழுதும் அதன் பின் அதே நூற்றுண்டுகளாகவும் பாண்டிய தேசம் சென்னை மாகாணத்திற் பெரும்பாகத்தையும் மைசூர் கொச்சின் திருவனந்தபுரம் என்னும் தேசங்களையும் உள்ளடக்கி வடக்கே வேங்கட கிரியை (சென்னைக்கு வடமேற்கே நூறுமைல் தூரத்து அள்ள திருப்பதியை) எல்லையாகக்கொண்டு மற்றைப் பக்கங்களில் கடல்வரையும் விசாலித்திருந்தது. தெற்குமூனை குமரிமூனை எனப்படும். குமரி என்பது உமாதேவிக்கு வேறு பெயர். “அகனுலகம் என்னிறந்த சராசரங்களீன்றும் தாழாக்கொங்கையற்கண் குமரி”.

இத்தேவி கோயில் கி.மு. 140-இல் இருந்த கிரேக்க பூமிசாஸ்திரியாகிய (Ptolemy) ரொலமி என்பவர் காலத்தும் அதற்கு முன்னும் விளங்கியது போலவே இப்பொழுதும் இம்மூனையில் மகுடமாக விளங்குகின்றது. இந்த ‘ரொலமி’ எகிப்திய இந்திய வாணிகத்தைப்பற்றி எழுதிய புத்தகத்தில் குமரிமூனையைக் குறித்து “இந்த இடத்தில் ஒரு ஆலயமும் ஒரு துறையும் இருக்கின்றன. சனங்கள் இங்கே வந்து தீர்த்தம் ஆடித் தங்களைச் சுத்தமாக்கிக்கொள்ளுகின்றனர். இங்கே ஒரு தேவி வழக்கமாக ஸ்நானஞ்செய்து வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது” என்று எழுதியிருக்கிறார். இத்தேவி வழிபாடும் இச்சமுத்திர ஸ்நானமும் இன்றும் நிகழ்கின்றன.

லெழுரியாக் கண்டம்.

முதலாம் இரண்டாம் சங்க காலங்களிற் பூமி குமரிமூனைக்குத் தெற்கே அதிக தூரத்துக்கு விசா வித்திருந்தது. அப்பொழுது குமரியென்பது முனையின் பெயரல்ல. அங்கே பெருகிய ஆற்றின் பெயராயிருந்தது, இதிலிருந்து கடல் வரையில் 49 ஊர்கள் இருந்தன. இவைகளுக்கு ஊடாகப் பல்றுளி என்னும் ஆறு பெருகிக் கொண்டிருந்தது. இவைகளைல்லாவற்றையும் கடல்கொண்டு விட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. கடல் கொள்ளுதற்குமுன்னே எழுதப்பட்டு இன்னும் நிலவுகின்ற பழைய நாலெண்ணில் ஆசிரியர், பாண்டியன் குடியியை வாழ்த்து மிடத்து, “பல்றுளியாற்றின் மணலினும் பார்க்க அவன் வாழ்நாட்கள் பல்குக” என்று கூறியிருக்கின்றனர். இக்கரைப் பாகத்தில் அமிழ்ந்திப்போய்க் காட்டின் பகுதிகளாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குறிகள் இன்னும் இருக்கின்றன. இப்பகுதி அமிழ்ந்திப்போன லெழுரியாக் கண்டத்தின் பகுதியோ அல்லது பிந்திய காலத்தோ என்பது மயங்கக்கிடக்கின்றது. முதலாம் இரண்டாம் சங்கங்களை அழித்த அழிவுகள் இதன் எதிர்க் கரையில் இலங்கையிலும் உண்டாயிருப்பதாகத் தெரிகிறது. கி. மு. 200-ம் வருடத்தில் இலங்கையில் அரசுசெய்த களனித்திசன் காலத்தில், ராஜாவலி என்னும் சிங்கள இதிகாசத்தின்படி, 100 பட்டினங்களும் 970 மீன் பிடி கிராமங்களும், முத்துக் குளிப்போர் வசித்து பல கிராமங்களும் அழிந்துபோயினவென்று சொல்லப்படுகின்றது. இத்தொகைகள் புளுசென்று கரு

தவும்படும், ஆயினும் இந்திய வானசாஸ்திரப்படி இலங்கையில் இராவணானுடையராஜதானிக் கூடாகச் சென்றதாகச் சொல்லப்படும் இலங்கை நிரகத் ரேகை (Meridian) இலங்கைக்கு மேற்கே 400 மைல் தூரத்திலிருக்கும் மாலைத்திவுகளுக்கூடாகச் செல்லுகின்றது. ஆதலினால் உண்மையாய் இருக்கவுங்கடும். இவ்வழிவுக்கு முந்தியதாய் வேலேரு அழிவு பாண்டுவச அரசன் காலத்தில் கி.மு. 500-ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்ததாக இராஜாவலி என்னும் ஷட் இதிகாசத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சங்கநூல்கள்.

முதலாம் சங்கத்துப் புலவர்களின் நாமங்களும் அவர்கள் செய்த நூல்களின் சிலதுணுக்கைகளும் இரண்டாஞ் சங்க காலத்தில் முதற்பகுதியில் இயற்றப்பட்ட ஒரு நாலுமே நம்மவர்க்கு அகப்பட்டிருக்கின்றன. அழியாது பிழைத்திருக்கும் தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணநூல் முதற்சங்க காலத்து இலக்கண நூலாகிய அகத்தியத்தின் இடத்தில் விளங்குகின்றது. தொல்காப்பியம் ஜோப்பிய இலக்கணநூல்கள்போற் பாலையைப்பற்றி மாத்திரங் கூறுவதன்று. அக்காலத்தவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள் கொள்கைகள் முதலியவைகள் எல்லாவற்றையும் பற்றிக்கூறும் விரிந்தநால். தமிழ்நாட்டின் அமைப்புகளையும் வனப்புகளையும் வர்ணிப்பது சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கு ஆதாரமாய்வுள்ளது. இவைகளுக்கும் இலக்கண வாதங்களுக்கும் இன்னும் வரம்பாய் சிலவுவது. முன்றும் சங்க நூல்

களுள் அதிகம் போற்றப்படும் நால்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்றுகிய திருவாள் ஞவர் குறள் எங்கும் பிரபஸ்யமடைந்து இருக்கின்றது; ஜோப்பிய பாதைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

திருமுருகாற்றுப்படை.

திருமுருகாற்றுப்படை இதுவும் மூன்றும் சங்கத்து நால்களுளௌன்று. இதை இயற்றினார்க்கீரனர். இவர் முதலாம் நாற்றுண்டில் வசித்தவர்; மூன்றும் சங்கத்துப் புலவர்களுளோருவர்; இச்சங்கம் பாண்டியர்களின் மூன்றும் ராசதானியாகிய மதுரையில் இருந்தது. இம்மதுரை “பாண்டியர் அரசவீற்றிருந்த இராசநகர்” என்று “ரொலமி” என்பவராற் புகழப்பட்டது. இது சமயவளர்ச்சிக்கும் கல்வித்தேர்ச்சிக்கும் வியாபாரத்துக்கும் மத்திய ஸ்தானமாக விளங்குகின்றது. இந்தக்காலத்திற்குன் கீழூத்தேசத்திலிருந்து ரோமாபூரிக்குப் பிரதிநிதி அனுப்பப்பட்டதாக லிக்தம் இருக்கின்றது.

திருமுருகாற்றுப்படை, பத்துப்பாட்டு என்னும் இலக்கியக்கொத்தில் முதலாவது; முருகக்கடவுளைப் புகழ்த்து பேசுவது. ஆறு-வழி; படை-படுத்தல்; ஆக்குதல்; ஆற்றுப்படை - வழிப்படுத்தல். இவ்வகையான பிரபந்தம் அநேகம் தொல்காப்பிய மென்னும் நாவிற்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு புலவனுதல், பாணுதல், சங்கீத வித்துவானுதல்,

நாடகதைல், ஒரு பிரபுவிடம் உபகாரம்பெற்றுத் திரும்பிப்போகும்போது மற்றையவர்களையும் அப் பிரபுவிடம் போகும்படி வழிப்படுத்தி அவர்புக்கமூப் பாடுவன். இந்துவிலும் தன்காவற்கடவுளிடம் வரம் பெற்றுத்திரும்பிய ஒருவன் தன்னைச் சந்தித்ததவர் களுக்குக்கண் அதிஷ்டத்தைப் பற்றி வியங்துகூறி, அவர்களையும் அந்நன்மைகளைப்பெறுமாறு வற்புறுத்துவன். எனவே, திருமுருகாற்றுப்படையென்பதற்குமுத்தியைப் பெற்றுக்கொள்ளுவன், பெறுதற்குப் பக்குவானுகிய ஓரிரவல்லை, பெறும்பொருட்டு ஸ்ரீ சுப் பிரமணிய சுவாமியிடத்தே வழிப்படுத்துதலையுடைய பிரபந்தமென்பது கருத்தாம். இந்துறப்பயன்,

“மாழுதல் தடிந்த மறுவில் கொற்றத்து
எய்யா நல் லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படரும் செம்மலுள் மொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிங் துறையுஞ்
செலவுந் நயந்தனையாயிற் பலவுடன்
நன்னர் நெஞ்சுத்து இன்நசை வாய்ப்ப
இன்னே பெறுதி நீழுன்னிய வினையே.”

பரமசற்குருநாதராகிய முருகக்கடவுளது திருவடிகளை அடையவேண்டுமென்னும் உள்ளத்தோடு புண்ணியங்களைச் செய்து மெஞ்ஞானத்தைச் சாதித்திருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினால் உன் மனசிலே கிளர்ந்த மோதி இச்சையினாலே சிவஞானம் வாய்க்க முத்தியை உடனே பெறுவாய் என்பதாம்.

கடவுளோ ஒருவமில்லாதவர், வாக்கு மத்தீர் ஆயினும் தம்மை வழிபடும் அடியார்களின் இடரை நீக்குதற்பொருட்டு அவ்வடியார்கள் எவ்வுருவத்தில் தம்மை வழிபடுகின்றார்களோ அவ்வருவமாய் மெய்ப்பத்தியுள்ளவர்களின் வழிபாட்டை ஏற்று

அனுக்கிரகஞ் செயுங்கருணையங்கடல். சமயகாரியங்களில் சைவசமயிகள் கொண்டிருக்குங் கொள்கை இதுவோ. இதுவே சைவசமயத்தில் இருக்கும் அளவிறந்த சமயச்யாதினத்திற்குக் (Tolerance) காரணம். சமயங்களெல்லாம் கடவுளையடையும் வழி கள். சில குறுகியவும் சில நீண்டவுமாயிருக்கின்றன, “ஒருநாமம் ஒருநாவ மொன்று மில்லாக்காயிரங், திருநாமம் பாடிநார் ம் தெள்ளேண்ணக் கொட்டாமோ” என்று மணிவாசகப்பெருமான்கரைந்துருகினர். கடவுளை எந்தப் பெய்சால் அழைத்து எந்த உருவத்தில் வணக்கினாலோ அக்கடவுள் அவ்வாறு அவ்வடிவத்திற்குறேற்றி நம்மை ஈடுபோற்றியிருஞ்சுவர். சைவசமய ஏற்பாட்டின் முக்கிய விசேடமாவது எந்தெந்தப் படியில் ஆன்மா நிற்கின்றதோ அஃததற்குத்தக ஆன்மஞானம் விருத்தியாகின்றது. ஆதலினால் சைவசமயமுறையைச் சோபான மார்க்கம் என்ப. (சோபானம்-படி)

முருகக்கடவுளின் விசேடஸ்தலங்கள்

முருகக்கடவுளுக்கு அனேக ஆலயமும் வெவ்வேறு வழிபாட்டுமுறையும் உண்டு. அவைகள் இத்திருமுருகாற்றுப் படையில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாற்றியங்களெல்லாம் தமிழ் நாட்டின் கண்ணேயே விளக்குகின்றன. இவைகளுள் முதலாவதாகச் சொல்லப்படுவது மதுரைக்கு மேற்குத் திசையில் ஐந்து மூல்தாரத்திலுள்ள திருப்பாங்குணற்மேயாம். முருகக்கடவுள்,

“செருப்புகள் றெடுத்த சேனுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புளை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போர்குவாயில்
திருவீற்றிருந்த தீதுதீர் வியமத்து
மாடம்மலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்
இரும்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முள்தாள் தாமராத் துஞ்சிவைகறைக்
கள்கமழ் நெய்தல் ஊசௌல்படக்
கண்போல் மலர்ந்த காமர்சுளைமலர்
அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
குன்றமார்ந் துறைதலும் உரியன்.”

முக்கியமாய்ச் சொல்லப்படும் மற்றைய தலங்களாவன:—திருச்சீரலைவாய் (திரு சீர் அலைவாய்-அழகிய சிறப்புப் பொருந்திய அலைகளையடைய வாய், சமுத்திரக்கரை என்பது). இது இப்பொழுது திருச்செந்தூர் எனப்படும். இது இந்தியாவின் தென்கரையில் திருநெல்வேலியிருந்து 36 மைல் தூரத்துள்ளது. திருவாவினன்குடி:—இது இப்பொழுது பழநி எனப்படும். இது தின்டுக்கல்புக்கையிரத் தொன்றானத்திலிருந்து 36 மைல் தூரத்துள்ளது. திருவேரகம்:—இது இப்பொழுது சுவாமிமலை எனப்படும்; கும்பகோணத்திலிருந்து 4 மைல் தூரத்துள்ள ஓர் மலை. இவ்வாலயங்களைவான்றும் அதனேடு சம்பந்தப்பட்டுள்ள அற்புதங்களும் சம்பவங்களும் இந்நூலில் இரத்தினங்களாகக் கோத்து ஒன்றுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாலயங்களுள் மூன்று காடு மலைகளின் மத்தியில் முருகக்கடவுளுக்கு அருமைவாய்ந்தனவாயிருக்கின்றன. இந்நூலின் 5-ம் பகுதி ‘குன்றுதொருடல்’ எனப்படும். இது சுப்பிரமணியப் பெருமான் மலைக்

டோறுஞ் செய்யுங் திருவினையாடலை விவரிப்பதாகும். 6-ம் பகுதி 'பழுமுதிர்சோலை' எனப்படும். இத்திருப்பதியைச் சிலர் அழகர் கோயில் என்றும் சிலர் திருத்தணிகை என்றும் கூறுவர். சிலர், முருகக்கடவுள் திருவினையாட்டயரும் பழமரச்சோலை களையும் வேடர் முதலிய மலைவானர்களால் அவர் வழிபடப்படும் முறையையும் வர்ணிப்பதென்று பொருள் கொள்ளுவர். அங்குமாயின் கதிர்காமப் பதியும் பழுமுதிர்சோலை யென்பதிலெங்கும். முருகக் கடவுள் தோன்றியருள் செய்யும் வழிகளையும் வெவ்வேறு இடங்களையும் ஆசிரியர் இப்பாகத்தில் வர்ணிக்கின்றனர்.

'சிறுதினை மல்லொடு விரைவு மறியறுத்து
வாரளாக கொட்டியொடு வயின்பட நிதிதீ
ஊருர் கொண்ட சர்க்கைமு விழவினும்
ஆர்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறிஅயர் களனும்
காடும் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும்
உறைதலு முரியன்.'"

திருவிழாவிலும் (ஆர்வலர்) அன்பர்கள் துதித் தலினால் தாம் விரும்பும் இடத்திலும் வெறியாடு களத்திலும் காட்டிலும் சோலையிலும், (துருத்தி) ஆற்றிடைக்குறையிலும் ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் வேறு ஊர்களிலும், நாற்சங்கி முச்சங்கி ஜஞ்சங்கிகளிலும் கடம்பி லும், (மன்றம்) மரத்தடியிலும், (பொதி) அம்பலத்திலும் ஆத்திண்டுகுற்றியையுடைய இடத்திலும் எழுங்தருளியிருத்தலுமுரியர்.

ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்து, முருகக்கடவுளிடத்து, பாரம்பரியங்களும் சமயக்கொள்கைகளும், நாகரீகமற்ற எயினர் குறவர் மலைவாணர் முதலியவர்களாலும் நாகரீகமுள்ள தேவர் முனிவர் முதலியவர்களாலும் வழிபடப்படும் வெவ்வேறு முறைகளும், ஒன்று சேர்ந்து சகலவஸ்துக்களிலும் நிறைந்து விளங்கும் ஈசரகடாட்சத்தையும் அன்பு எவ்விடத்தில் விளங்குகின்றதோ அவ்விடத்தில் அது வெளிப்படுதலையும் கைவசமய சாஸ்திரப் பொருளாக விளக்குகின்றன.

வைத்தியேசவரன் கோயில் முத்துக் குமாரசவாமி

முருகன் என்பது இளங்குழவி; ஆதவினால் யெளவனமும் அழகும்வாய்ந்த சிறு குழந்தையாகவே பேசப்படுவர். தஞ்சாவூருக்குச் சமீபத்திலுள்ள வைத்தியேசவரன் கோயில் ஏன் ஆய ஆலயத்தில் இவரது குழந்தை வடிவு மிகவும் அலங்காரமாயிருக்கும். ஆறுமுகங்கள் பொருந்திய மூர்த்தமாகவும் இம்முருகக்கடவுள் வழிபடப்படுவர். இவ்வடிவம் மேலே விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. திருமுருகாற்றுப்படையில் இரண்டாவது, அறுமுகக்கடவுளின் திருக்கரங்கள் திருமுகங்கள் ஒவ்வொன்றும் இன்ன கிருத்தியம் செய்தருளும் என்பதைக் குறிப்பிட்டு ஈசவர தத்துவத்தையும் குணங்களையும் உருவகப்படுத்துவதாகும்:—

மாதிருள் ஞாலம் மறுஇள்றி விளங்க
பல்கத்திர் விரிந் தன்று (தோற்றுவித்தது) ஒருமுகம்
ஒருமுகம், ஆர்வலர் ஏத்த (அன்பர்கள்) அமர்ந்துஇனிது ஒழுகி

காதலின் உவந்து வரங்கொடுத்தன்று (கொடுத்தது)
 ஒருமுகம், மந்திர விதியின் மரபுறி வழா அ
 அந்தணர்வேள்வி ஓர்க்கும் (பாதுகாத்தலினைக்கும்) ஒருமுகம்
 எஞ்சிய பொருள்களை ஏழ்தற (இன்பம் பொருந்த) நாடி
 திங்கள் போலத்திசைவிளக்கும், ஒருமுகம்
 செறுநர் (பகைவர்களை) தேய்த்து செல்கமம் உருக்கி
 கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம் வேட்டன்று (போர்க்களவேள்வி
 ஒருமுகம், குறவர்மடமகள் கொடி போல் நுசுப்பின் [வேட்டது])
 மடவரல்வள்ளியொடு நசையமர்ந்தன்று (மகிழ்ச்சியைப்
 [பொருந்தியது])

அம்முகங்களுக்கேற்ப அவருடைய தோள்களுள்,
 விண்செலல்மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது ஒருகை (குரியனுடைய
 வெம்மையைப் பலவுமிர்களும் பொறுக்கலாற்று
 என்று நினைந்து தமது திருவருளினாலே அதனேடு
 திரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுக்கும் முனிவருக்
 குப் பாதுகாவலாக எடுத்தது)

உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை, (மருங்கிலேவைத்
 தது) நலம்பெறுகலிங்கத்துக்
 குறங்கின்மிசை (ஆடையையுடைய தொடையில்)
 அசைஇயது ஒருகை
 அங்குசம் கடாவ ஒருகை இருகை
 ஐயிருவட்டமொடுள்கு வந்திரிப்ப; (பரிசையை
 யும், வேலாடுத்ததையும்)

ஒருகைமார் பொடுவிளங்க ஒரு கைதாரொடு
 பொலிய
 ஒரு கைகீழ்வீழ் தொடி யொடு மீமிசைக் கொட்ப
 (மேலேசூழன்று கொடுக்க)
 ஒருகை பாடுஇன் படுமணி இரட்ட (ஒலிக்கப்
 பண்ண)

ஒருகை நீலநிறவிசும்பின் மலைதுளிபொழிய
 ஒருகை வானரமகளிர்க்கு வதுவைகுட்ட

அப்படியே அந்தப்பன்னிரண்டு கைகளும் முகத் தின் பகுதிப்படும்படி தொழில் செய்து பல்லியம் கறங்க, வயிர்எழுந்தினசப்ப, வால்வளைநரல, வெல் கொடிஅகவ, திருச்செங்நூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம்.

இவ்வாறு ஆன்மானத்தை விரும்புவோர் முருகக்கடவுளை ஞானமூர்த்தியாகவும், கிரியையா எர் கிரியாமூர்த்தியாகவும், புலவர்கள் வித்தியா தெய்வமாகவும், பத்தர்கள் இம்மை மறுமை இன் பங்களைக்கொடுக்கும் பெருங்கருணைக் கடலாகவும் வழிபடுவோர்கள். அசரரைத் தண்டிக்கும் பொழுது அவருடைய திருவுள்ளம் ஆன்மாக்களை ஒப்பனோக்கும் சமத்துவத்தை ஒழித்த நிலையிற் ரேற்றியதா யினும் அது கந்தையார், சொல்வழி நில்லா மைந்தர்க்கு அவர் நன்மைனோக்கிச் செய்யும் தண்டனையைக் குறிப்பதாகும்.

“தந்தையர் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தம்சொல் ஆற்றின் வந்திடாவிடின் உறுக்கி வளாரினு லடித்துத் தீய பந்தழுமிடுவர் எல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவேயாகும் இந்தஸீர் முறைமை யன்றே ஈசனூர் முனிவு மென்றும்.”

என்பது சிவஞானசித்தி. இவ்வாறே முருகக்காவுள் வள்ளிநாயகியை மனஞ்செய்தது, உலகத்துவர்க்கு இல்லறத்தின் தன்மையையும் கடமைகளையும் உணர்த்துதற் பொருட்டெனவறிக. “போகியாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்” என்பதும் சிவஞானசித்தி.

—
சிவமயம்

தோத்திரப்பாக்கள்.

—◆◆◆◆—

பின்வரும் தோத்திரங்கள் சுப்பிரமண்ய சுவாமி யின் பராக்கிரமத்தையும் அப்பெருமான் அடியார்களின் துண்பங்களை நீக்கி அவர்களுக்குக் காட்டும் பேரன்பையும் விளக்குவவாகும். மந்திரமும் தந்திரமும் மருங்துமாகித் தீராநோய் தீர்த்தரூள வல்லவராகிய இப்பெருமானை இருதயகமலத்திருத்தித் தியானித்து இப்பாக்களை மெய்யன்போடு சொல்லுபவர்கள் தீமைங்கி நலம்பெறுவர். நோய்கீங்கிச் சுகம்பெறுவர். கர்மநோய் தீர்க்க விரும்புவோர்க்கு இதுவே மருங்து.

கந்தபுராணம்.

மேருமலையின் புறத்தே பாலசுப்பிரமணிய சுவாமி திருவி ளொயாடல் புரிந்துகொண்டிருந்த பொழுது இந்திரன் முதலீய தேவர்களைல்லாரும் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து மாண்டுகிடந்தனர். அறியாமற செய்தபிழையைப் பொறுத்தரூளவேண்டுமென்று தேவகுரு வேண்ட அதற்கியைந்து சுப்பிரமணியப்பெருமான் தேவர்களை எழுப்ப அவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தவாறு:—

கந்தநம வைந்துமுங் தந்தமுரு கேசநம கங்கையுமைதன் மைந்தநம பன்னிருபுயத்தநம நீபமலர் மாலைபுனையும் தந்தநம வாறுமுக வாதிநம சோதிநம தற்பரமதாம் எந்தநம என்று மினையோய் நம குமாரங்ம வென்று தொழுதார்.

—
மகேந்திரபுரியிற் சூரபன்மறை சிறைப்படுத்தப் பட்டு அசுரர்கள் செய்த தண்டத்திலை வருங்கி

ஓர் தஞ்சமுமின் றி நெஞ்சமிங்கு மாழ்கி, “அல்லற் பிறவி அலம்! அலம்! விண்ணுறைந்து தொல்லைத் திருநகரும் துண்பும் அலம்! அலம்! இத்துயர் நீத்து உனது பதங் தந்தருள்” என்று தில்லைத் திருநடஞ்செப் தேவனை வேண்டி அவசமாய்க் கிடந்த இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தனது கனவிற்றேன்றிச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் அநுக்கிரகித்தவாறு:

வீறுகேதனம் வச்சிரம் அங்குசம் விசிகம்
மாறிலாதவேல் அபயமேவலம், இடம்வரதம்
எறுபங்கயம்மனிமழுத்தன்டுவில் இசைந்த
ஆறிரண்டுகை அறுமுகங்கொண்டுவேள் அடைந்தான். (2)

தந்தை இல்லதோர்பரமனைத் தாதையாவுடைய
கந்தனேகிபே இனையதன் உருவினைக்காட்ட
இந்திரன்மகன் உளப்படும்யாக்கையுள் இருந்த
முந்துகண்களாற்கண்டனன் தொழுதனன்மொழிவான். (3)

தொண்டனேப்படும் இடுக்கை நாடியே தொலைப்பாள்
கொண்டபேர் அருள்சீரமையிற்போந்தனை குறிக்கிள்
விண்ணுமல்லை, அப்பிரமனுமல்லைமேலாகும்
அண்டர்நாதனுமல்லை நி ஏவர்மற்றருளே. (4)

என்றகாலையில் அறுமுகப்பண்ணவன்யாம்அக்
கொன்றைவேளியினமிலைச்சியபரஞ்சுடர்குமரன்
உன்றன் அல்லவும் இரக்கழும்மையலும் உணர்ந்து
சென்றனன் எனக்கூறியே பின்னரும் செப்பும். (5)

நுந்தை தன்குறைநும்குறையாவையும் நுவன் று.
வந்துநம்தமைவேண்டலும் வரம்பில் சேனையொடும்
இந்தஞாலத்தின் எய்தியேகிரவஞ்சமென்னும்
அந்தவெற்பையும்தாரகன்றன்னையும் அட்டாம். (6)

அனையவன் றனையட்டபின் செந்திவந்தமர்ந்தாம்
வனசமிகிசை இருந்திடுபிரமனும்மாலும்
உனதுதாதையும் அமரகும் நமவயின உறைந்தார்
இனையல்வாழிகேள் நுங்கையும்மேருவின் இருந்தாள். (7)

வீவாகுவாம் தூதனையாம் இவண்யிடுத்தேம்
குரன்மெந்தன் அங்கு ஒருவனைப் பலரொடும்தொலையா
நேர்ஜிலாத இக்கடிநகர் அழித்துநிறுக்கிப்
பாரின்மாலையின் மின்டிடப்புரிதும் இப்பகவின்,

(8)

செல்லுமிப்பகல் கழிந்த பின்நாளையேசெந்தி
மல்லல் அம்பதின்கிழிந்கார்க்கு அயல்வைகிச்
சொல்லும் ஜாந்திருவைகவின் அவனார்தாசொகையும்
அல்ல ஆற்றியகுறைம் முடிந்திடஅடுதும்.

(9)

அட்டபின்னரே நின்னைவானவருடன் அவனை
இட்டவெம்சிறைக்கினும்திருவெலாம் ஈதும்
வீட்டிடுஇங்குனது ஆகுலம்ளன்றனன்வினைதீர்ந்து
உட்தெளிந்தவர்போதத்தின்உணர்வுமாயுறைவோன்.

(10)

சம்தன்சனவிலே அடைக்கலம் புகுந்தவாறு.

நொய்யசீர் அடியரேம்நோவுமாற்றியே
ஜைவிவிதுவந்து அளித்தியான்உரை
செய்வதும் உண்டுகொல்சிறிதுளின்கணே
கையடைபுகுந்தனம்காத்தியால்என்றுன்.

(11)

யுத்தகளத்திலே சூரபன்மன் தம்பியாகிய தாரகன்
முன் அறுமுகப்பெருமான் தோற்றிய தோற்றம்:—
முழுமதியன் ஆறுமுகங்களும் முங்நான்காகும்
விழிகளின் அருஞும் வேலும் வேவருளப்படையின்கிரும்
அழுகியகரம்சராறும் அணிமணித்தன்டைதூர்க்கும்
செழுமலர் அடியும்கண்டான் அவன்தவம் செப்பற்பாற்றே.

(12)

யுத்தகளத்திலே சூரபன்மன்
அறுமுகப்பெருமானைக் கண்டவாறு:—

முன்டகம் அலர்ந்தது அன்னமுவிருமுகமும்கண்ணும்
குண்டலிரையும்செம்பொன் மெளவியும்கோலமார்பும்
எண்தருகரம்சராறும் இலங்குளழிற்படைகள்யாவும்
தன்டையும்சிலம்பும் ஆர்க்கும்சரணமுங்தெரியக்கண்டான்.

(13)

சூரபண்மன் புதல்வர்கள்மூவாயிரவர் வாங்து
யுத்தஞ் செய்தபொழுது வீரவாகுதேவரின் பூத
கணங்களும் சேனைத்தலைவர்களும் தோற்றேடு, விச
யன் என்னும் சேனைத்தலைவர்மாத்திரம் எதிர்த்து
னின்று அவர்களின் சிரம கைகால் முதலிய அவய
வங்களை அறுக்கஅறுக்க, அவைகள் உட்டே நை
தோற்றின. விசயன் இதனைக் கண்டுவருந்தி செய்வ
தென்னென்று தெரியாது மயங்கிப் பகைவரைக்
கொல்ல இயலாமலும் டின்காட்டி ஒட இயையாம
லும் ‘வசைவந்துவிட்டதே செத்தில னிருந்தனன்
செயலற்றேன்’ என்று திகைத்து ஆபத்துக்குத்
வும் அறுமுகப்பெருமானைத் தியானித்துப் படைக்
கலம்பெற்று யுத்தம் வென்றவாறு:—

ஆறுமாழுகப்பிரானன்றிஇவ்விடை
வேபுருதுணையிலைமெய்ம்மாதெனத்
தேநினன் அவன் அடிசிந்துசெய்தனன்
மாறுஇழிஅருவின்வழியும்கண்ணன், (14)

அன்னலம்குமரனை அகத்துட்கொண்டுமிழு
எண்ணியனன்னியாங்குவர்க்கும்சுகுவோன்
வின்னிடைஒல்லையின்விசயனென்பவன்
நன்னிடைத்தோன்றிபேகழுறன்மேயினேன். (15)

கேள்கிதுவசயனுனார்கினையினைமுடிப்பான்உன்னித்
தாளொடுமுடியும்கையும்தடிந்தனைதடிந்ததெல்லாம்
மீளவுந்தோனநிற்றன்றேமேவலர்பெற்றதுஒராய்
டீளமரவயமின்றுகினின்றனை தளரேல்நெஞ்சும். (16)

எற்றபல்படைகள்தம்மால்லிவர்தமைப்பல்நாள்டின்று
வீற்றுவீற்று அடுவையேனும்விளிகிலர்ஒருங்குவல்லே
ஆற்றல்சேர்ப்படைஒன்றுஉய்க்கின் அனைவரும்முடிவர்ச்து
நால்தலையுடையோன் தொல்நாள்நக்கியவரமதென்றுள். (17)

என்றிவைஉரைத்துவள்ளும்பரை அளித்தோன் சென்னி
ஒன்றினைவாய்கிஏ நோர்உளமயல்அகற்றும்எந்தை

வேன்றிகொள்படையைக்கிவிசயனுக்குஅளித்துமேவார்
போன்றிடுதனைஇன் னேவிடுகளனப்புகன்றுபோனான். (18)

சூபன்மனது சேஜை பூமிமுழுவதும் நிறைந்து
நிற்றலைக்கண்டு அதிசயித்து, இச்சேஜையைக்
கொல்ல ணாழி நாள்முடியுமே, நமது துண்டம்
முடிவதுமில்லையோ என்று வருக்கிய இந்திரனுக்கு
விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் சுப்பிரமணியப்பெருமா
னது பராக்கிரமத்தை எடுத்துரைத்தவாறு:

காலமாய்க்காலமின்றிக்கருமாய்க்கருமயின்றிக்
கோலமாய்க்கோலமின்றிக்குணங்களாய்க்குணங்களின்றி
ஞாலமாய்ஞாலமின்றியாதியாய்நங்கட்டகல்லாம்
புலமாயிருந்தவள்ளுல்முஹிருமகங்கொண்டுற்றுன். (19)

ருன்றுதொறுஆடல்செய்யும்குமாவேன் மேருவென்னும்
போன்திக்கிழவெற்பின்வந்துபுவனங்கள்முழுதும்அங்கண்
சென்றுதறையிர்கள்முற்றும்தேவரும்தன்பாற்காட்டி
அன்றுஒருவடிவம்கொண்டதுஅயர்த்தியோஅறிந்தநீதான். (20)

போன்னுருவமெந்தகஞ்சுப்புங்கவனகின்றும்
என்உருவாகிக்காக்குமாசன் போல்இறுதிசெய்யும்
பின்னுருவென்னயார்க்கும்வெளிப்படைபோலும் அன்னன்
நன்னுருமறைகளாலும்சாற்றுதற்கியதுஅன்றே. (21)

பாயிரும்கடவிற்குற்கந்தபற்றலர்படையைள்ளாம்
ஏனாலும்முன்னம்விட்டும்சிறுவன்னன்றுள்ளன்னஸ்ஜை
ஆயர் கோட்டுகொண்டதுஅண்டத்தின்உயிர்கட்டுகள்லாம்
நாயகன் அவன்காணாம்செய்நலவினைப்படையன்வந்தான். (22)

குரனேமுதலோர்தம்மைஇமைப்பினிற்தொலைக்கஉன்னில்
நூரால்அடுவன்கொண்டமுனிவினால் அடுவன்வாய்மைச்
சீரிலால்அடுவன்காட்டச்செய்கையால் அடுவன்னன்றுல்
னேர்இலாமுதல்வன்வன்மையாவரேநிகழ்த்தப்பாலார். (23)

பாரிடர்சேஜையோடுபோட்டந்ததும்இலக்கத்தொன்பான்
விரர்கள்புடையிற்போற்றமேயதும்படைகள்பற்றிச்

குரைன் அடுவான் வந்தகுழ்ச்சியும் தூக்கின்மாதோ
ஆரணமுதலாம்மேலோறாறு அனைத்தும்ஹீர் ஆடலேகான். (24)

துய்யதோர்குமரனே போற்றுன்றியமுதல்வன்குழ்ந்த
வெய்யதானவரை எல்லாம்விரைந்துடன் அறுத்துக்கீக்க
பையில்வேலதனாற்குரன் ஆற்றலும்கடக்கும்பாதும்
ஜியறேல்காண்டின்றுன் அறிதுயில் அமர்ந்தபெம்மான். (25)

சுரபன்மன் இந்திரமாஞாலத்தேரில் ஏறி
அண்டங்கடோறும் செல்ல சப்பிரமணியப்பெரு
மானும் அவனைத் தொடர்ந்துசென்றுர். இதனைக்
கண்டு சூரபன்மன் மாயையில் வல்லவன், இனி
என்னவினையுமோ என்று ஏக்கமுற்று வருந்திய
பிரமா முதலிய தேவர்களுக்கு விஷ்ணுர்த்தியான
வர்சுப்பிரமணியப்பெருமானது பேராற்றலைவியங்து
சூறியவாறு:—

தூதியாகியும் ஊர்ந்தவர்க்கு உராவும்ஒன்று
தூதியாகியும்நிமலமதாகியேசிகழும்
சோதியாகியும்தொழுதிடும்என்றானேர்க்குள்ளாம்
ஆதியாகியுமின்றவன் அறுமுகனன்றே. (26)

ஈநிலாது அமர்பரயனே குழலியின்தியல்பாய்
ஆறுமாழுகங்கெரண்டுதித்தான்என்பதல்லால்
வேறுசெப்புதற்கு இயையுமோ மேலவன்தன்மை
தேநியும்தெளிகின்றிலை மதுசிந்தையுமே. (27)

ஜையம்எய்தவிர் ஆயிரகோடியண்டத்தும்
வெய்யன்எகினும்தொடர்ந்துபோய்வெஞ்சமர்தியற்றிச்
செய்யவேலவன் தூரங்துவந்திடும்தினைத்துலையிற்
கையில்நெல்விபோற்காட்டுவன்விரும்காண்டா. (28)

தவத்திற்கன்றி அறத்திற்கும் முதல்வனென்னப்
புகழப்பட்ட சூரபன்மனுக்கு சப்பிரமணியசவாமி
தமது விசவருபத்தைக்காட்டியவாறு:—

குறிமற்று இனையதன்மைகுரைகடல்லகம்திக்கு
மாறிலாப்புவனம் ஆண்டமவானவர்உயினர்கள்யாவும்
ஆறுமாழுகத்துவன்னால்மேனியில் அமைந்ததன்றி
வேறு இலைனன் ஆங்குழர்வியன் பெருவடிவப்பொண்டான். (29)

உள்ளடிவரைகள்பாவும் ஒன்புறவடியில்தீதம்
வள்உகிரவிரல்கள்முற்றுவான்சருமேறநான்கோள்
எள்ளாரும்பாடுதன்னில்இரும்புற்கு இறைவன்சோமன்
நள்இருள் அனையமேனிசிருதியோடு அரக்கர்நன்னை. (30)

அதிரள்களைக்கால்தன் னில்லூரிடர்மலிகள்கானு
வடிவு அமைமுந்தாள் விஞ்சைவானவர் ஆதியானோர்
தொடைதனில்மகவான்மைந்தன் தொடைமுதல்கடுவன்காலன்
கடிதடத்து அசர்பக்கம்கடவுளர்யாரும்நிற்ப. (31)

இருப்பினில்நாகர்கோசனல்லையில்மருங்கேஉந்திக்
கருப்படும்உயிர்கள்மார்பிற்கலைகள்முங்நூலிற்போதம்
அருப்பமிலுரோமத்தண்டம் அங்கையில் அகிலபோகம்
திருப்பெருங்தடம்தோள்வைப்பில்செங்கண்மரல்விரிஞ்சன்மேல. (32)

மெல்லிதழ் அனையசெங்கைவிரல்மிசை அணங்கின்கல்லார்
ஒல்லெலாவி அங்கிகண்டம் ஓப்பிலாமனிவாய்வேதம்
பல்லிடையூத்துநாவிற்பாரமழுகமத்தின்பேதம்
ஙல்லிதழ்மலுவின்விஞ்சைநாசிபிற்பவனன்மன்ன. (33)

கருணை கொள்விமியிற்சோமன்கதிரவன் செவியில்திக்குத்
திருநுதல்குடிலைவைப்புச்சென்னியில்பரமாழன்மா
மரபினில்மேவித்தோன்றமாறிலாது இருக்கும்தொல்லை
ஏருதனது உருவம் காட்டிசிற்றலும்உம்பர்கண்டார். (34)

சூரபன்மன் விசுவரூபத்தைக்கண்டு வியந்தது :—
கோலமாமஞ்சஞ்சுதன்னிற்குலவியகுமரன்றன்னைப் [யான்
பாலனைன்றிருங்கேன் அந்காட்பரிசு இவையுணர்ந்திலேன்
மால் அயன்றனக்கும்வைனவானவர் தமக்கும்யார்க்கும்
ஷலகாரணமாய்வின்றமூர்த்தி இம்மூர்த்தியன்ரே. (35)

ஒற்றென்முன்னம்வங்தோன்ஒருதனிவேலோன்றன்னைப்
பற்றுஇகல்கிண்றிசின்றபராபரமுதல்வன்ன்றே [ஞல்
சொற்றனன்சொற்றவெல்லாம்துணிபுனனக்கொண்டிலே
இற்றைஇப்பொழுதில்சுசன்இவனைஞும்தன்மைகண்டேன்
ஆயிரகோடிகாமர் அழுகெலாம்திரண்டுள்ளுகி

மேயினனிஞும்செவ்வேள்விமலமாம்சரணந்தன்னில்
ஆயங்கள்மூலுக்குஆற்றுதுன்றிடினையதொல்லோன்
மாயிருவடிவிற்கெல்லாமல் வழையார்வகுக்கவல்லார். (37)

அண்ணலார்குமரன்மேனி அடிமுதல்முடியின்காறும்
எண்ணிலானமிகாலம் த்திறம்நோக்கினாலும்
கண்ணினால் அடங்காதுஉன்னிற்கருத்தினுடைங்காதுன் ப
நண்ணினான் அமருக்கென்கைஅருள்ளனாட்டலாமே. (38)

திருக்கியவெகுளிமுற்றும்தீர்ந்தனசெருவின்ஞக்கம்
அருகியதுலரோமம்புள்ளி ஆயினவிழியிற்தாநீர்
பெருக்கியதுஇவன்பால் அன்புபிறந்தனதமியேற்குஉள்ளம்
உருகியதுன்புதானுமல்லைமெழுகாகும்அன்றே. (39)

போயினவகந்தைபோதம்புகுந்தனவலத்ததான்
ஆயதோர்தோரூங்கண் ஞமுதுடித்தனபுவனமெங்கும்
மேயினபொருள்கள்முற்றும்வெளிப்படுகின்றவின்றோர்
நாயகன்வடிவம்கண்டேன்நல்தவப்பயன்துஅன்றே! (40)

சூமுதல்வேண்டும்தாள்கள்தொழுதிடல்வேண்டும்அங்கை
தாழுதல்வேண்டும்சென்னிதுதித்திடல்வேண்டும்தாலு
ஆழுதல்வேண்டும்தீமைஅகன்றான்இவற்குஆளாகி
வாழுதல்வேண்டும்செஞ்சம்தடுத்ததுமானம்துன்றே. (41)

ஒன்தெருமுதல்வனுகிறைதரதரும்மூர்த்திமுன்னம்
நின்றுஅமர்செய்தேன்றுங்காள்நெஞ்சினித்தளரேன் அம்மா
நன்றுஇதுஓர்பெருமைபெற்றேஞ்சீரனும்நானேஅனேன்
என்றும் இப்புகழேநிற்கும்இவ்டடங்கிற்பதுஉண்டோ. (42)

என்ன இத்தகையபன்னிசிற்றலும்வர்க்கும்மேலோன்
உன்னரும்தகைத்தாய்சின்றாருபெரும்தோற்றமநீத்து
மின் இவர்கலாபமங்கர்ந்தவியன்றாருக்கொண்டுநண்னித்
துன்னாலும்போதம்மாற்றித்தொன்மைபோலாகசீசெய்தான்

கூரணன் ஆகித்தானேகருணையால்எவையும்நல்கி
ஆர்யிர்முழுதும்மேவி அனைத்தையும்இயற்றிற்கும்
சூரணமுதல்வன்மைந்தன்போதகம் அளித்துமாற்றச்
சூரணையக்கம்செய்யும்சூழ்சியோஅரியதன்நே. (44)

இச்சமரைமூட்டி நின்ற வானவரை எல்லாம்
தின்று உயிர்குடித்து என்சினம் சிறிது தணிவேன்
என்று சூரபன்மன் மாயத்தினால் பேரிருளை உண்
டாக்கிப் பலதலைகளும் கைகளும் பொருந்திய பேரு
ருவத்தைக்கொண்டு அவ்விருளிற் பாய்ந்து தேவர்
களை உண்ணும்படி வந்தான். இதனைக் குறிப்பினாலும்
ஏனாங்க தேவர்கள் யமன் கையில் அகப்பட்ட
உயிர்கள்போவிரங்கிச் சுப்பிரமணியப் பெருமானிடம்
அடைக்கலம் புகுந்தவாறு:—

நண்ணினர்க்கினியாய்தூலம்ஞானநாயகனேஒலம்
பண்ணவர்க்கிறையேதூலம்பரஞ்சுடர்முதலேதூலம்
எண்ணுதற்கு அரியாய்தூலம்யாவையும்படைத்தாய்தூலம்
கண்ணுதற்பெருமான்நல்ஞும்கடவுளேதூலம்தூலம். (45)

தேவர்கள் தேவேதூலம்சிறந்தசிற்பானேதூலம்
மேவலர்க்கிடியேதூலம்வேற்படைவிமலாதூலம்
பாவலர்க்குள்ளியாய்தூலம்பன்னிருபுயத்தாய்தூலம்
மூவருமாகிசின்றமூர்த்தியேதூலம்தூலம். (46)

கங்குவின்எழுந்தகார்போல்களை இருங்மறைவின்வகு
துங்கியசெல்வான்சூரன்தூடவும்கோன்மைலீல்லேம்
எங்குஇனிஉய்வும்ஜூய இறையும்நீதாழ்க்கல்கண்டாய்
அங்குஅவன்உயிரைஉண்டுளம் ஆவியைஅருளுகளன்று. 47

தேற்றலேபோலும்சதுசிறிதுநீபாணிப்பாயேல்
ஆம்றலீன்மறைந்துநின்றே அகிலமும்தானேஉண்ணும்
மாற்றலன் ஆவிதன்னைவாங்குதிவல்லையென்னைப் [தெள்
போற்றனன்முதல்வன்றன்னைமழுரமாய்க்கொண்டபுத்

வேற்படையைச் செலுத்திச் சூரபன்மனைச்-
சங்கரித்தது:—

அங்கவர்மொழியும்வெய்யோன் ஆற்றலும்தெரிந்துசெவல்
செங்கையதுஒன்றில்வைகும்திருக்குவேலைகோக்கி [வேள்
இங்குஇவன் ஆகம்போழுந்தேவருதிஇமைப்பின்னன்னுத்
துங்கமதுடையசீர்த்திச்சூரன்மேற்செல்லத்தொட்டான்.
விடம்பிடித்தமலன்செங்கண்வெங்கனலுறுத்திப்பாணி
இடம்பிடித்திட்டதீயிற்றேயுத்துமுன்இயற்றியன்ன
உடம்பிடித்தெய்வம்தீவுவாறுஉருகெழுசெலவின்ஏகி
மாம்பிடித்திட்டவெஞ்சூர்மாழுதல்தடிந்ததன்றே. (50)

செங்கதிரயில்வாள்கொண்டுசெருமூயன்றுஉருமின் ஆர்த்
துங்கமொடுனதிர்ந்துசீறும்சூர்மார்க்கிழித்துப்பின்னும் [துத்
அங்கமதிருக்குறுக்கியலைகடல்வரைப்பிலவீட்டி
எங்கணும்மறைகளார்ப்பன் கம்வான்போயிறன்றே. (51)

புங்கவர்வழுத்திச்சிந்தும்பூமழையிடையினேகி
அங்கியின்வடிவம்நீக்கி அரூள்உருக்கொண்டுவான்தோய்
கங்கையிற்படிந்துமீண்டுகடவுளரிடுக்கண்தீர்த்த
எங்கள்தம்பெருமான்செங்கைய்தினீற்றிருந்ததுஅவ்வேல்.

நூற்றெட்டு யுகமாகப்பட்ட இடுக்கண் நீங்கிய தே
வர்கள் சுப்பிரமணியப்பெருமானைப்போற்றியவாறு:
கார்தடிந்துதுயக்கும்கணைகடலின்நீர்வறப்பப்
போர்தடிந்துசெல்லும்புகர்வேல்தலைவிடுத்துச்
சூர்தடிந்தாயன்றேதொழுமடியேம்வல்வினையின்
வேர்தடிந்தாய்மற்றெமக்குவேறேர்குறையுண்டோ. (53)
மாறமுகம்கொண்டுபொரும்வல்லுவனர்மாளாமல்
நூற்றுமுகமெட்டும்நோதக்கணபுரியத்
தேறமுகம்இன்றித்திரிந்தேமைஆளவன்றே
ஆறமுகங்கொண்டேஅவதரித்தாய்ம்பெருமான். (54)

நிதிமுறையதனில்லாவசர்புரி
தீதுபலவளவும் தீர்க்கோம்பழிஅகன்றேம்
வேதநெறிதொல்லைவெறுக்கையொடுபெற்றனமால்
எதுமிலையால்எமக்கோர்க்குறைங்தாய். (55)

மன்றஅவுணர்வருத்திடதீந்நாள்வரையும்
பொன்றனவரென்னப்புலப்பித்திரிந்தனமால்
இன்றுபகைமாற்றினமக்கருள்ளிசெய்கையினால்
சென்றவுயிர்மீண்டதிறம்பெற்றனம்ஜூயா. (56)

செய்யுமவனும்புலனும்செய்வித்துநிறபோனும்
எய்தவரும்பொருளும்யாவையும்நீயேன்கை
ஜூயாடியேங்கள் அறிந்தனமால் அன்னதனால்
வெய்யபவம் அகன்றுவிடும்இனிக்கூடுதுமால். (57)

ஏண்டேமக்கிடர்செய்அவுணரெலாம்
மாண்டேவினியும்வகைபுரிந்துகாத்தனையால்
வேண்டேம் இனியாதும்மேலாயின்கழற்கே
ழுண்டேம்தொழும்புகழேம்பிற்றமையே. (58)

தினைப்புனத்திலே யானையைக்கண்டு அஞ்சித்
தன்னைக்காக்கும்படி பிரார்த்தித்த வள்ளிநாயகி
யாருக்கு சுப்பிரமண்யப்பெருமான் தவவேடத்தை
நீக்கித் தமது திருவருவத்தைக் காட்டியவாறு:—

முந்நான்குதோரும்முகங்கள்ஓர்மூவிரண்டும்
கொன்னுர்வைவேலும்குலிசமும்எனைப்படையும்
பொன்னுர்மணியிலுமாகப்புனக்குறவர்
மின்னள்கண்காணவெளிநின்றனன்விறலோன். (59)

கூரார்நெடுவேற்குமரன்திருவருவைப்
பாராவணங்காப்பரவலுருவிம்மிதமும்
சேராநடுநடுங்காச்செங்கைகுவியாவியரா
ஆராதகாதலுறஅம்மையிதுஒதுகின்றுள். (60)

மின்னேயைனயசுடர்வேலவரேஇவ்வருவம்
முன்னேநீர்காட்டிமுயங்காமல்இத்துணையும் ’
கொன்னேகழித்தீர்கொடியேன்செய்குற்றமெல்லாம்
இன்னேதணித்தேனைஆண்டுகொள்ளும்ன்றுள். (61)

திருச்செங்தூர்ப்புராணம்.

முனிசிரேட்டராகிய சுகப்பிரமரிஷியானவர்
பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு திருச்செங்தூரை
யடைந்து சத்திகளிருவரும் இருமருங்கும் பொருந்த
வேலாயுதம் திருக்கரத்தில் விளங்க வீற்றிருக்கும்
ஆனந்தரூபியாகியசண்முகப்பெருமானை இமையாது
பார்த்து அவரது பாதாரவிந்தங்களிற் பூக்களைத்
தூவி அருச்சித்து அஞ்சலிசெய்து நின்றுதோத்
திரஞ் செய்தவாறு:—

பன்னிருகரத்தாய்போற்றிபசும்பொன்மாயிலாய்போற்ற
முன்னியகருணையாறுமுகப்பரம்பொருளேபோற்றி
கன்னியர் இருவர்நீங்காக்கருணைவாரிதயேபோற்றி
என் இருகண்ணேகண்ணுள் இருக்கும்மாமணியேபோற்றி.

கருணைமாருதுள்ளுறுங்கண்களாறிரண்டினுலே
இருவினைகளைந்தயேலோர்க்கினியஆங்கதமெல்லாம்
வரண்முறைபெருக்கி அன்னார்மனமெலும்கோயிற்றாண்டாத
திருவிளக்கொளியாம்வைவேற்செய்தியம்பதியாய்போற்றி
கருதருஞானமாயகருத்தெனும்விளக்கும்வானப்
பருதியங்கதிரின்மூத்துப்படிவம்போமளவையாம்மு
இருசுடரவையுமொன்றுய் இயற்றிஓர்ப்பரமாகக்
குருவடிவாகவந்தகுமரனேபோற்றிபோற்றி. (64)

மறையவர்மகத்தின்சுட்டும் ஆகுதிவழங்கக்கூவும்
விறையுமந்திரம்உள்ளோராந்துநீடிருங்கதிஅன்னார்க்கு
முறைபுரிந்தரூஞம் ஆறுமுகமுருகேசபூந்தாள்
நறைமலர்க்மலப்போதுநம்பினேன்போற்றிபோற்றி. (65)

பொன்னலர்க்மலத்தண்ணல்புவனமேயாதியாக
மன்னுமெப்புவனவாழ்வும்வற்றெனக்குமரமுர்த்தி

தன்னருட்சலதிமுழுக்கத்தாழ்விலாக்கருணைகாட்டி
என்னிடத்தன்புத்ததிலையடிக்கமலம்போற்ற. (66)

அயனெனப்பிரயாகைகழுமுக்கும்ஜூயனேஇலங்கைக்கானில்
நயனுறுசெபத்தின்வாய்ந்தாரணவடிவேஞாலத்
துபர்சகந்நாதந்தன்னில்ஜனாருந்தரியேவானப்
புயல்விறக்கண்ணாகித்துவாரகைபுரப்பாய்போற்ற. (67)

தாண்டவக்கூத்துத்தில்லைதனிற்பராசத்தியோடு
முண்டிருந்துஅகிலவாழுக்கைகழுற்றுறக்கலையின்னிதி
ஆண்டிருந்துஅளப்போய்கூடல் அணிநகர்ச்சித்தராகி
வேண்டியவினோதம் ஆற்றும்வேல்நெடும் படையாய்போற்றி
வாரணவாசியானமன்றத்துக்கண்ணதான
காரணமைபோற்காக்கும்கடவுளேகாஞ்சிதன்னிற
தூணகம்பைபோற்கும்பூவையாய்அரங்கந்தன்னில்
நாரணவடிவாய்த்துஞ்சும்நான்மறைக்கடம்பாபோற்றி.

விளம்பியஇவையலாதுவிராட்டிபெருவடிவமாகி
உளம்களிசிறப்பயாவும்ஓன்றென்னினைந்தாய்மாயக்
களங்குஅறுத்திடுவோர்உள்ளக்கமலமார்ச்சரும்பேவேதம்
அளந்தறியாதசெவ்வேல்ஜூயனேபோற்றிபோற்றி. (70)

சொல்லரும்நானவீட்டுச்சுடர்விளக்குலலகமான
செல்விவான்திலகம்மேலாய்ச்சிறந்தஆங்கந்தசாரம்
அல்லல்தீர்த்துள்ளைஆட்கொண்டஅற்புதவடிவே இன்றுன்
மெல்அடிப்போதுகுட்டவிருப்பமுற்றுஅடைந்தேன்னான்றுன்
அஞ்சலிசெலுத்திவேற்கைஆறுமாழுகத்துப்புத்தேன்
செஞ்சிமெபுஅலம்பும்தண்டைச்சீறடிக்கமலமீது
நெஞ்சகம்குழையச்சென்னிவிலமிசைத்தாழாங்ந
எஞ்சல்இல்சகனைக்கையால்எடுத்தனன்குமரமூர்த்தி. (72)

கையினுல்எடுத்துக்கந்தன்கடம்பமார்புஇறகப்புல்லித்
துய்யமாதவத்தின்மேலாமச்கழுனிவேதசார
மெய்யினுல்துதித்தவெல்லாம்விருப்பமிக்கடைந்தோம்
வையமகன்றளித்தாள்சன்றமைந்தன்அங்குரைப்ப [என்று
—
தானுன். (73)

திருமுருகாற்றுப்படை

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்

இனைக்குறளாசீரியப்பா.

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பஸ்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாஅவ்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநார்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றூட்
சேறுநார்த் தேய்த்த செல்லுறம் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வானுதல் கணவன்
கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுன் மாமழை
வாள்போழ் விசம்பின் வள்ளுறை சிதறித்
கலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்ளுங் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்தசேஞ்சுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கலைக்கால் வாங்கிய நுசப்பிற் பணித்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூஞ்சுகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா மூல்குற்
கைபுணைந் தியற்றூக் கவின்பெறு வனப்பி
ஹவலொடு பெயரிய பொலம்புணை யவிரிழைச்
சேணிகங்கு னிளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித முடையிடுபு
பைங்காட் குவளைத் தாவிதள் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருதுதன்

மகரப் பகுவாய் தாழைன் னுறுத்துத்
 துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
 பெருந்தண் சண்பகஞ் சௌரீஇக் கருந்தகட்
 டுளைப்பு மருதி வெள்ளின ரட்டிக்
 கிளைக்கவின் றைமுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வாரும்
 பிழைப்புறு பிழையல் வளை இத் துஃனத்தக
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டவர்
 துண்டு ஒகங் திளைப்பத் திண்காழ்
 நறுங்குற உரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதினர் கடுப்பக் கோங்கின்
 குவிமுகி மிளமூலைக் கொட்டி விரிமலர்
 வேங்கை துண்டா தப்பிக் காண்வர
 வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி யோங்கிய வேன்றடு விறற்கொடி
 வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
 சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
 சூரர மகளி ராடிஞ் சேலை
 மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
 சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தகட்
 பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த செண்ணியன்
 பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
 சூர்முத றடித்த சுடரிலை நெடுவே
 வூலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
 சுழல்விழிப் பசங்கட் சூர்த்த நோக்கிற
 கழல்கட் சூகையொடுகடும்பாம்பு தாங்கப்
 பெருமூலை யலைக்குங் காதிற் பினர்மோட்
 குருகெழு செலவி னஞ்சவரு பேய்மகள்
 குருதி யாடிய சூருகிர்க் கொடுவிரற்
 கண்டொட்ட உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
 யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர
 வேன்றடு விறற்களம் பாடித்தோள் பெயரா
 நினைந்தின் வாய உணங்கை தூங்க
 விருபே ருருவி நெருபே ரியாக்கை
 யறுவேறு வகையி னஞ்சவர மண்டி

யவணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர்
மாழுத றடிந்த மறுவில் கொற்றக்
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வெற் சேனய்
சேவடி படருஞ் செம்ம ஒள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனையாயிற் பலவுட
னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுதினீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் ரெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனீ பங்கொடு பாவை தாங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
றிருவீற் றிருந்த தீதுகீர் னியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த ஊதி யெற்படக்
கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுஜைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குஞ்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதா அன்று..

இரண்டாவது திருச்சீரலைவாய்

வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாஜீ யோட்டெயாடி துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கினர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற மிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப

நகைதாழ்பு துயல்வருடம் வகையமை பொலங்குழி
 சேண்விளங் கியற்கை வான்மதி கவைஇ
 யகலா மீனி னவிர்வன விழைப்பத
 தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
 மனனேர் யெழுதரு வாணிற முகனே
 மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
 பல்கதீர் விரிந்தன் ஞேருமுக மொருமுக
 மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
 காதலினுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக
 மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
 வந்தனர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
 மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
 திங்கள் போலத் திசைவிளக் கிம்மே யொருமுகஞ்
 செறுநர்த் தேய்த்தச் செல்சம மூருக்கிக்
 கறுவுகொ ணெஞ்சமோடு களம்வேட்டன்றேயொரு
 குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசப்பின் [முகங்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றே யாங்கம்
 முவிரு முகனு முறைநவின் ஞேருமுகவில்
 னரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
 வண்புகழ் னிறைந்து வசிந்து வாங்கு னிமிர்தோள்
 விண்செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய தொருகை
 யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
 நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மினசயசைஇய
 யங்குசங் கடவா வொருகை யிருகை [தொருகை
 யையிரு வட்டமொ டெல்குவலந் திஸ்ப்ப வொருகை
 மார்பொடுவிளங்க வொருகை
 தசரொடு பொலிய வொருகை
 கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமினசக் கொட்ப வொருகை
 பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை
 னினிற விசம்பின் மலி துளி பொலிய வொருகை
 வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
 பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
 யந்தரப் பல்வியங் கறங்கத் திண்காழ்

வயிரெழுங் திசைப்ப வால்வளை நரல
வரங்தலீக் கொண்ட வூருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெய்கொடியகவ
விசம்பா றுக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சி
ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே
யதாஅன்று.

முன்றுவது திருவாவினன்குடி

சீரை தை இய வடுக்கையர் சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கு மூருவினர் மானி
ஞுரிவை தை இய ஒன்கெடு மார்பி
நென்பெழுங் தியங்கு மியாக்கையர் நண்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலோடு
செற்ற நிக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றே ரறியா வறிவினர் கற்றேர்க்குத்
தாம்வரம் பாக்கிய தலைமையர் கர்மமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகங் தன்ன மாசி றாவுடை
முகைவா யனிழ்ந்த தகைசூ மூகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
னல்வியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
னவிர்தாளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்

பருமங் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
 மாசின் மகளிரோடு மறுவின்றி விளங்கக்
 கடுவோ டொடுங்கிய தாம்புடை வாலெழிற்
 ரழிலென வயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுந்திறற்
 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
 புள்ளை நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
 வலவழி மூயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
 ஞமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
 மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
 நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நாறுபல்
 வேள்வி முற்றிய வென்று கொற்றத்
 தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
 தாழ்பெருங் தடக்கை யுயர்த்த யானை
 யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வதூ
 நாறபெருங் தெய்வத்து நன்னாகர் நிலைஇய
 வுகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
 பலர்புகழ் மூவருங் தலைவர ராக
 வேழுறு ஞாலங் தன்னிற் ரேண்றித்
 தாமரை பயந்த தாவி ஊழி
 நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
 பகவிற் ரேண்று மிகவில் காட்சி
 நால்வே றியற்கைப் பதினெரு மூவரோ
 டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்னிலை பெறீஇயர்
 மீன்புத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
 வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
 தீயெழுங் தன்ன திறவினர் தீப்பட
 வருமிடத் தன்ன குரவினர் விழுமிய
 வறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா
 ரங்தரக் கொட்டினர் வந்துடன் காணத்
 தாவில் கொள்கை மடங்கையொடு சின்ன
 ஓாவி னன்குடி யசைதலு முரியன தாஅன்று.

நான்காவது
திருவேரகம்

இருமுன் றெய்திய வியல்பினின் வழா அ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
டாறினிற் களிப்பிய வறனவில் கொள்கை
முன்றுவகைக் குறித்த முத்திச் செல்வத்
திருப்பிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்
புலராக் காழுகம் புலர வடிதி
யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழுங்
தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவங்
தேரகத் துறைதலு முரியன் தாஅன்று.

ஐந்தாவது
குன்றுதோறுடல்

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைகிக் குளவியோடு
வெண்கூ தாளாந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்களர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நீட்டமை விளைந்த தேக்கட்ட டேற்ற
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்

குண்டுசுலை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
 யிலைத்த கோதை யலைத்த கூந்தன்
 முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்புச்
 செங்கான் மரா அத்த வாவின் ரிடையிடுபு
 சுரும்புனத் தொடுத்த பெருந்தன் மாத்தமை
 திருந்துகா மூல்கு றிளாப்ப வுட்டு
 மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரோடு
 செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
 செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
 கச்சினான் கழவினான் செச்சைசக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் வியத்தன்
 றகரன் மஞ்ஞென்யன் புகரில் சேவலங்
 கொடிய னெடியன் ரெடியனி தோள
 னரம்பார்த் தன்ன வின்குரற் ரெகுதியோடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தன் சாபன்
 மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
 முறவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
 மென்றேட்ட பல்பினை தழீஇத்தலைத் தந்து
 குன்றுதோ ரூட்டு னின்றதன் பண்பேயதாஅன்று.

ஆருவது பழுதிர்சோலை

சிறுதினை மலரோடு விரைஇ மறியறுத்து
 வாரணக் கொடியோடு வயிற்பட நிறீதி
 யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழுவினு
 மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
 வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
 காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
 யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
 சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்புஞ் கடம்பு

மன்றமும் பொதியினுங் கந்துடை நிலையினு
 மாண்டலைக் கொடியொடு மன்னி யமைவர
 வெய்யோடையவி யப்பியை துரைத்துக்
 குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
 மூரண்கொ ஞானி னிரண்டுடை யுடிசு
 செந்துல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
 மதவலி னிலைதூய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇத் தூவெள் ளரிசி
 சில்பவிச் செய்து பல்பிரப் பிரிசு
 சிறுபச மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
 பெருந்தன் கணவீர நறுந்தன் மாலை
 தணையுற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
 பிமிழிசை யருவியோ டன்னியங் கறங்க
 வருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்
 முருகிய நிறுத்து மூரணினை ஞுட்க
 முருகாற்றுப் படுத்த வருகிகழு வியனக
 ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
 கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி பியக்கி
 யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினா வழிபட
 வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாரே
 டாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டக
 முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்
 கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
 நெடும்பெருஞ் சியமத்து நிலப பைஞ்சனை
 யைவரு ளாருவ னங்கை யேற்ப
 வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
 வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
 மலைமகண மகனே மாற்றேர் கூற்றே
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
 விழையணி சிறப்பிற் பழையோழ் குழவி

வானேர் வணங்குவிற் ரூஜைத் தலைவ
 மாலை மார்ப நூற்றி புலவ
 செருவி லொருவ பொருவுறன் மள்ள
 வந்தனர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
 வேல்கெழு தடககைச் சால்பெருஞ் செல்வ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெவுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
 யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 நகையினர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
 வலங்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேனய்
 மண்டமர் கடந்தனின் வென்று டகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
 பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெயரியவுள்
 சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவவி
 போர்மிகு பொருந குரிசிலு மெனப்பல
 யானறி யளவையி னேத்தியா தது
 நின்னளாந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
 னினாடி யுள்ளி வந்தனென னின்னெனு
 புரைகுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
 குறித்தது மொழியா யளவையிற் குறித்துடன்
 வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்
 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
 யளியன் றனே முதுவா யிரவலன்
 வங்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
 வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
 தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
 வான்றோய் நிவப்பிற் றன்வந் தெய்தி
 யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
 மணங்கமழ் தெய்வத் திளாநலங் காட்டி
 யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
 வண்புடை நன்மொழி யளை இ விளிவின்
 ரிருணிற முங்கீர் வளை இய வலகத்

தொருந் யாகத் தோன்ற விழுமிய
 பெறலரும் பரிசு னல்குமதி பலவுடன்
 வேறுபல் ருகிலி னுடங்கு யகில்சமங்
 தார முழுமுத வருட்டி வேறற்
 பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
 விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் ரெடுத்த
 தண்கமழ் மலரிறுல் சிதைய நண்பல
 வாசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
 நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு
 மாழுக முசுக்கலை பனிப்பப் புதுத
 விரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
 முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
 நண்பொன் மணிலிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
 வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை
 யிளாநிர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
 கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழுலோ
 டிரும்பளை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
 குருஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
 பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
 டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
 றிமுமென விழிதரு மருவிப்
 பழுமுதிர் சோலை மலைக்குழ வோனே.

நக்கீரர் இயற்றியவை.

குன்றமெறிந்தாய்குரைகடலிற்குர்த்திந்தாய்
புன்தலையழுதப்பொருப்பையாய்—என்றும்
இளையாய்அழகியாய்ச்சூராந்தார்சே
உளையாய்என்னுள்ளத்துடறை. (1)

குன்றமெறிந்ததுவும்குன்றப்போர்செய்ததுவும்
அன்றுஉங்குஅமர்ஜிட்டீர்த்ததுவும்—இன்றாள்ளைக்
கைவிடாளின்றதுவும்கற்பொதும்பிற்காத்ததுவும்
மெய்விடாவீரன்கைவேல். (2)

வீரவேல்தாரைவேல்வின்னோர்சிறைமீட்ட
தீவேலசெவ்வேன்திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல்கொற்றவேல்குர்மார்புங்குன்றும்
துணைத்தவேல்உண்டேதுணை. (3)

இன்னமொருகால்னதிடும்கைபக்குன்றுக்கும்
கொன்னவில்வேற்குர்த்தித்தகொற்றவா—முன்னம்
பளிவேய்நெடுங்குன்றம்பட்டுஒருவத்தொட்ட
தனிவேலைவாங்கத்தகும். (4)

உன்னைழியலுருவரையும்நம்புகிலேன்
பின்னைழுருவரையான்பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பாவானேர்கொடியவினைதீர்த்தருஞும்
வேலப்பாசெந்திவாழ்வே, (5)

முருகனேசெந்திமுதல்வனேமாயோன்
மருகனேசுசன்மகனே—ஒருகைமுகன்
தம்பியேதின்னுடையதன்டைக்கால்ஸப்பொழுதும்
நம்பியேகதொழுவேன்நான். (6)

காக்கக்கடவியாங்காவாதிருந்தக்கால்
ஆர்க்குப்பரமாம்அறுமுகவா—ழூக்கும்
கடம்பாமுருகாகதிர்வேலாங்ல
இடங்காண்டிரங்காய்ஜினி. (7)

கந்தரலங்காரம்.

ஓரவொட்டார்ஒன்றைனவொட்டார்மலிட்டு எதரள்
சேரவொட்டார்ஜீவர்செய்வதுள்ளான், சென்றுதேவர்உய்யச்
சோராநிட்டுரைனச்சூரைன்காருடல்சோரிக்கக்
கூரதட்டாரியிட்டுஓர்இமைப்போதினிற்கொன்றவனே. (1)

தெய்வத்திருமலைச்செங்கோட்டில்வாழும்செழும்சுடரே
வைவைத்தவேற்படைவானவனேமறவேண்டனையான்
ஜவர்க்குஇடம்பெறக்கால்இரண்டுஒட்டுஅதில்இரண்டு
கைவைத்தவீடுகுலையுமன்னேவந்துகாத்தருளே, (2)

பாலென்பதுமொழிபஞ்சென்பதுபதம்பாவையர்கண்
சேலன்பதாகத்திரிகின்றாசெந்திலோன்திருக்கை
வேல்ளன்கிலைகொற்றமயூரமன்கிலைவெட்சித்தண்டைக்
கால்ளன்கிலைமனமேஙங்வனேமுத்திகான்பதுவே. (3)

நாள்ளன்செயும்வினைதான்ளன்செயும்ளனாடவந்த
கோள்ளன்செயும்கொடுங்கூற்றுள்செயும்குமரேசர்இரு
தாஞும்சிலம்பும்சதங்கையும்தண்டையும்சண்முகமும்
தோஞும்கடம்பும்ளனக்குமுன்னேவந்துதோன்றிடுளே, (4)

பத்தித்திருமுகம்ஆறுடன்பன்னிருதோள்களுமாய்த்
தித்தித்துஇருக்கும்அழுதுகண்டேன்செயன்மாள்ளுஅடங்கப்
புத்திக்கமலத் துருகிப்பெருகிப்புவனமெற்றி
தத்திக்கரைபுரஞ்பரமானங்தசாகரத்தே. (5)

சிந்திக்கிலேன்னின்றுசேவிக்கிலேன்தண்டைச்சிற்றிடயை
வந்திக்கிலேன்னூன்றும்வாழ்த்துகிலேன்மயில்வாகனனைச்
சந்திக்கிலேன்பொய்யைசித்திக்கிலேன்உண்மைசாதிக்கிலேன்
புந்திக்கிலேசமும்காயக்கிலேசமும்போக்குதற்கே. (6)

விழிக்குத்துணைதிருமென்மலர்ப்பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்று
மொழிக்குத்துணைமுருகானலும்நாமங்கள்முன்புசெய்த
பழிக்குத்துணை அவன்பன்னிருதோனும்பயந்ததளி
வழிக்குத்துணைவடிவேலும்செங்கோடன்மயூரமுமே. (7)

செந்தனைக்கந்தனைச் செங்கோட்டுவெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ்நூல்விரித்தோனைவிளங்குவள்ளி
காங்கினைக்கந்தக்கடம்பனைக்காரமயில்வாகனனைச்
காங்குனைப்போதும்மறவாதவர்க்குருதாழ்வில்லையே. (8)

பந்தாடுமங்கையர்செங்கயற்பார்வையிற்பட்டுழவும்
சிந்தாகுலங்குனைத்தீர்த்தருள்வாய்செய்யவேன்முருகா
கோந்தார்கடம்புபுடைகுழ்திருத்தனிக்குன்றில்லிற்கும்
கந்தாஇளங்குமாஅமராவதிகாவலனே. (9)

மைவருங்கண்டத்தர்மைந்தகந்தான்றுவாழ்த்துமிகுந்தக்
கைவருங்கொண்டன்றிமற்றுஅறியேன்கற்றகலவியும்போய்ப்
பைவருங்கேளும்பதியும்கதறப்பழகிடிற்கும்
ஜவரும்கைவிட்டுமெய்விடும்போதுடன் அடைக்கலமே. (10)

மாலோன்மருகினையன்றுடிமைந்தனைவானவர்க்கு
மேலானதேவனைமெய்ஞ்ஞானதெய்வத்தைமேதினியிற்
சேலார்வயற்பொழிற்செங்கோடனைச் சென்றுகண்டுதொழு
நாலாமிரங்கண்படைத்திலனேஅந்தநான்முகனே. (11)

கதிதனைபொன்றையுங்கான்கின்றிலேன்கந்தவேன்முருகா
கதிதனை அன்னபொய்வாழ்வில்அன்பாய்நாய்பாற்பொதிங்த
பொதிதனையுங்கொண்டுதின்டாடுமாறுளைப்போதவிட்ட
விதிதனை நொந்து நொந்து இங்கேள்றனமனம்வேகின்றதே. (12)

காவிக்கமலக்கழவுடன் சேர்த்துளைக்காத்தருளாய்
தூவிக்குலமயில்வாகனனேதுணைதுமின்றித்
தாவிப்படாக்கொழுகொழுப்புலாதநனிக்கொடுபோல்
பயவித்தனிமனம்தள்ளாடவாடிப்பதைக்கின்றதே. (13)

திருவடியுந்தண்டை. யுஞ்சிலம்பும்சிலம்புனாடுருவப்
பொருவடிவேலும்கடம்பும்தடம்புயம் ஆறிளான்டும்
மருவடிவானவதனங்களாறும்மலர்க்கணக்களும்
குருவடிவாய்வந்துள்ளனங்குளிர்க்குதிகொண்டவே. (14)

இராப்பகல் அற்றுஇடங்காட்டியான் இருந்தேதுதிக்கக்
குராப்புனைதண்டையம் தாள் அருளாய்களிப்பிட்டாள்
காப்படக்கொன்றக்களிபோற்றங்கிறதடவுள்மேச்சம்
பராக்ரமவேலாநிருதசங்காரபயங்கரனே. (15)

செங்கேழ் அடுத்தசினவடிவேலும்திருமுகமும்
பங்கேநிரைத்தநற்பன்னிருதோனும்பதுமலர்க்
கொங்கேதாளாஞ்சொரியும்செங்கோடைக்குமான்ன
எங்கேநினைப்பினும் அங்கேயென்முன்வந்துள்ளிற்பனே. (16)

ஆவிக்குமோசம்வருமாறு அறிந்துஉன் அருட்பதங்கள்
சேவிக்கவென் றுங்கைக்கின்றிலேன்வினைதீர்த்தருளாய்
வாவித்தடவயல்குமும்திருத்தணிமாயலைவாழ்
சேவற்கொடியுடையானே அமர்சிகாமணியே. (17)

கொள்ளித்தலையிலெறும்பதுபோலக்குலையும்என்றன்
உள்ளத்துயராலுமித்தருளாய்க்கூடிமுத்தம்
தேவ்ஸிக்கொழிக்கும்கடற்செங்கின் மேவியசேவகனே
வள்ளிக்குவாய்த்தவனேமயிலேறியமாணிக்கமே. (18)

குலம்பிடித்தெமபாசஞ்சமூற்றித்தொடர்ந்துவரும்
காலன்தனக்குஒருகாலும் அஞ்சேன்கடன்மிதுளமுந்த
ஆலம்குடித்தபெருமான்குமான் அறுமுகவன்
வேலும்திருக்கையுமுண்டேநமக்குஒருமெய்த்துளையோ. (19)

திருவருட்பா.

தற்பாஞ்சோதியேழுரணப்பிரமேசதுர்முகப்பிரமாதியோர்
சதுர்மறையும் அடிமுடிகள்காணுமலேதேடுச்சிதானங்தசிவமே
அற்புதாங்கந்தவருளமுதமழைமேகமேஅங்கத்கல்யாணகுணமாம்
அகண்டபரவெளியேன்னுமிர்க்குமிரே அருட்கருளை மேருகிரியே

சிற்பரங்தந்தசிந்தாமணிக்குவியலேசெங்தேனென்சலதியே
தெள்ளாமுதமேசநமாற்றுதற்கடியார்கள்தேவருமருந்தே
கற்பக்சோலையேன் றுஅடியனேன்உளைக்கவிமாரிசொரியஅருள்வாய்
கங்கையுமைபாலனேகதிர்காமவேலனேகந்தசாமிக்கடவுளே.

ஆருக்குவந்திடுவிருந்தோஇதென்றுநீஅறியாதுபோலிருந்தா
லடியேனாஅஞ்சவென்பார்களாரிங்குளக்கடிமைமேலன் பில்லையோ
ஊருக்குவந்தவள்ஒருத்திபிள்ளைக்குழலைட்டுவுவளோசொல்லுவாய்
உனக்கடிமையாகியும்உன்புகழ்கள்பாடியும்என்றயிர்வருந்திடல்
[தீயோ.

பாருக்குளேகவியுகத்திலேகண்கண்டபரமதெய்வம்என்றுளைப்
பாருளோர்மெச்சுமதுமெய்யாகுமிப்போதுபாவியேற்கருள்புரிந்தால்
காருக்குமதிகவரமழைபொழியுமீராறுகரகமலசர்வஞ்ஞனே
கங்கையுமைபாலனேகதிர்காமவேலனேகந்தசாமிக்கடவுளே.

வேசையாசையைமெய்யென்றுநம்பியிகமயங்கி
ஆசைகள்சொல்லி அலைந்துவிடாதுபூர்வாகுமினும்
பூசைகள் செய்துசித்தமும்வழுத்திடும்புத்திதா
மாசினன்மாதம்வருவாய்பழுமிலைக்கந்தனே. (5)

சனியானபாவிஇளமையிலேனைத்தான்தொடர்ந்தான்
இனியாகிலும்சற்றிரங்கிலையேமனதெப்படியோ
பளியானதைவந்துகதிரோன்விலக்கிடும்பாவனைபோல்
சனிவாரநாளில்வருவாய்பழுமின்றசன்முகனே. (6)

முருகரந்தாதி.

மாளிக்கமொத்தமலர்த்தாள்தலைமிசைவதத்துஙித்தம்
பேணிப்பணியவகைதெரிந்தாரும்பெயர்க்கிரிய
ஆணிப்பொன்னேனதாவியும்யாக்கையும் ஆக்கமெலாம்
காளிக்கையாகத்தந்தேனமுருகாளனைக்கண்டுகொள்ளே. (7)

நம்பினில் ரேர்க்குதலும்முருகாபுன்மைநாட்டியேன்
வம்பறுத்தாளமனமிலையோசொல்லவாயிலையோ
உம்பரைக்காத்தனுள்வேலிலையோன்முன்ழிடவரச்
செம்பொற்பதமிலையோஅறியேன்னின்றன்சிந்தனையே. (8)

இனியேதனக்குன் அருள்வருமோன்றென்றேங்கினின் ரேன்
முனியேல்ளையுவந்தாட்கொள்ளம்முக்கண்ணிமோங்தெடுக்குங்
கனியேறுனியகற்கண்டேஇங்கென்னைக்கருதிவரும்
சனியேதவிரத்துசின்றன்னியேதன்றுசாற்றுவதே. (9)

காதல்கொண்டேவருங்கானகவேடுச்சிக்கட்டழகன்
பாதமொன்றேதுணையென்றிருப்பாய்ப்பலகாலும்நெஞ்சே
வேதனைபோம்மிடபோம்வினைபோம்ஹளாம்மெய்ம்மறந்து
சாதலும்போம்ஏங்குநியாயிருந்துசரிப்பையன்றே. (10)

அகத்தியபஞ்சகம்.

குகனேவருக்களங்கமிலாக்கோனேவருக்கறைமிடற்றேன்
யகனேவருகமனம்பூத்தமலரேவருக்கூராறு
முகனேவருகசிவானந்தமுதலேவருகஅடியாரின்
அகனேவருகபழுநிமிலைஅரசேவருகவருகவே. (1)

கந்தாசரணம் அயில்வேற்செங்கரனேசரணம்காமாரி
மைந்தாசரணம்செந்திருமால்மருகாசரணம்வறியேன்றன்
சிந்தாகுலங்தீர்த்தருள்செய்யும்சேயேசரணம்எனைக்காக்கும்
எந்தாய்சரணம்பழுநிமிலைஇறைவாசரணம்சரணமே. (2)

சிவமேபோற்றிசிற்சபையோன்செல்வாபோற்றிகௌமாரர்
தவமேபோற்றிவின்னுலகத்தலைவாபோற்றின்போல்வார்
பவமேஒழிக்கவந்தருளும்பதியேபோற்றிஅங்நாளில்
அவமேபொழுத்தபழுநிமிலைஅண்ணுல்போற்றிபோற்றியே. (3)

நாதாதருகநலமெல்லாம்நன்பேதருகஉணைவேண்ட
போதாதருகமெய்ந்தானம்புனிதாதருககருணைபொறை

தாதாதருகல்விகுணம்தயையேதருக்கேட்டவெலாம்
தானானுமுன்பழிமலைஇறைவாதருகதருகவே.

(11)

ஷார்வேல்வாழிதேவர்தொழுங்குமரன்வாளிநடனமயிற்
சிர்மன்வாழிவலனுயார்த்தசேவல்வாழிவள்ளிதெய்வப்
பேர்மான்வாழிபேசரியபெரியோர்வாழிசெஞ்சாலி
ஆர்வன்பன்னைப்பழிமலைஅப்பன்வாழிவாழியவே.

கந்தர் கலிவெண்பா. (இறுதிப் பாகம்)

—நாறுமலர்க்

கந்திப்பொதும்பரெழுகாரஸீலக்குஞ்சீலவாய்
செஞ்சிற்பதிபுரக்கும்செவ்வேனே—சந்ததமும்

பல்கோடு, சன்மப்பகையுமவமிருத்தும்
பல்கோடுவிக்கிணமும்பல்பிணியும்—பல்கோடு

பாதகமுஞ்செய்விணையும்பாம்பும்பிசாசுமடற்
பூதமுஞ்சீரும்பொருபடையும்—தீதகலா

எவ்விடமுந்துட்டமிருகமுதலாமெவையும்
எவ்விடம்வந்தெம்மைதீர்ந்தாலும்—அவ்விடத்திற்

பச்சைமயில்வாகனமும்பன்னிரண்டுதிண்டோழும்
அச்சமகற்றுமயில்வேலும்—கச்சைத்

திருவரையுஞ்சீறடியும்செங்கையுமீராறு
அருள்விழியுமாழுகங்களாறும்—விரிகிரணம்

சிந்தப்புணக்கத்திருமுடிகளோராறும்
எந்தத்திசையும்எதீர்தோன்ற—வந்திடுக்கண்

எல்லாம்பொடிபடுத்திஎவ்வரமுந்தந்துபுகுஞ்
துல்லாசமாகஉளத்திருந்து—பல்விதமாம்

ஆசுமுதனுற்கவியும்அட்டாவதானமுஞ்சீப்
பேசுமியல் பல்காப்பியத்தொகையும்—ஒசை

எழுத்துமுதலாமைந்திலக்கணமுங்கோய்ந்து
பழுத்ததமிழ்ப்புலமைபாவித்-தொழுக்கமுடன்
இம்மைப்பிறப்பிலிருவாதணையகற்றி
மும்மைப்பெருமலங்கள் மோசித்துத்-தம்மைவிடுத்
தாயும்பழையஅடியாருடன்கூட்டித்
கோயும்பரபோகம்துய்ப்பித்துச்-சேய
கடிபேற்கும்பூங்கமலக்கால்காட்டியாட்கொண்டு
அடியேற்குமுன்னின்றருள்.

திருப்புகழ்

யாழிப்பாணம் — நல்லஹர்.

தாத்தா தானங் தத்தன தனதன
தாத்தா தானங் தத்தன தனதன
தாத்தா தானங் தத்தன தனதன—தனதான.

பூத்தார் குடுங் கொத்தலர் குழலியர்
பார்த்தால் வேலுங் கட்கமுமதன்விடு
பேர்க்கார் நீடுங் கட்சர மொடுநமன்—விடுதூதும்

போற்றுர் நாளுங் கைப்பொரு ஞடையவர்
ஷேற்று ளார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது
பூட்டா மாயங் கற்றமை விழியின—ரமுதாறல்

வாய்த்தார் பேதம் செப்பு பொய் விரியர்
நோற்றே நூலின் சிற்றிடை மிடைப்பட
வாட்டாய் வீசுங் கர்ப்புர ஸிர்கமது—மகிலாரும்

ஆப்பு னாவ் கச்சனி முலையினர்

வேட்டு னுகங் கெட்டன னுனதுமெய்
வாக்கான் னானம் பெற்றினி வழிட—அருளாயே-

ஆத்தாள் மால்தங் கச்சித னியையுமை

கூத்தா டானாந் தச்சிவை திரிபுரை
யாட்பேய் பூதஞ் சுற்றிய பைரவி—திரிலோகம்

ஆக்கா யாவும் பற்றிய பரிபுரை

நோக்கா டேதுஞ் செற்றனள் திருவினொ
யாட்டா ஸீஸன் பக்கம் துறைபவள்—பெறுகேபே

எத்தா நானும் தர்ப்பண செபமொடு

நீர்றுர் னானம் பற்றிய குருபா
பார்ப்பா ராயுஞ் சொற்றமி முருடரு—முருகோனே

எற்போர் தாய்வங் திச்சையின் மகிழ்வொடு

வாய்ப்பாய் ஸீகம் பொற்பரபை நெடுமதில்
யாழ்ப்பா னுயன் பட்டினமருவிய—பெருமாளே.

கதிர்காமம்

தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா

தனத்தா தனத்தா — தனதான

சுற்தே யுதித்தா யுரைத்தே குதித்தே

சமர்த்தா யெதிர்த்தே—வருகுரைச்

சுப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்

தகர்த்தா யுடற்று—னிருக்குறுய்ச்

சிரத்தோ உரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பெலத்தார்—விருதாகச்

சிறைச்சேவல் பெற்றுய் வலக்கான் மிதித்தாய்
திருத்தா மரைத்தான்—அருள்வாயே

புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே காத்தார்
பொரத்தா ஸெதிர்த்தே—வருபோது

பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேபின்

கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் மருத்தார்—மதனங்க

கரிக்கோல மிட்டார் கனுக்கா ணமுத்தே
கதிர்காம முற்றுர்—முருகோனே

தானதனதானத—தனதான.

மாதர்வசமாயுற்—ருழல்வாரும், மாதவமெணுமற்—நிரிவாரும்
தீகலவோதிப்—பணியாரும், தீங்கரமிதற்—நிகழ்வாரே
நாதவொளியேநற்—குணசீலா, ஞாரியிருவோரைப்—புணர்வேலா
சோதிசிவஞானக்—குமரோசா, தோமில்கதிர்காமப்—பெருமானே.

தனனதரனதத்த—தனதான.

எதிரிலாதபத்தி—தனைமேவி, இனியதானினைப்பை—மிதுபோதும்
இதயவாரிதிக்கு—ஞறவாகி, எனதுளேசிறிக்க—அருள்வாயே
கதிரகாமவெற்பி—லுறைவோனே, கனகமேருவொத்த—புயவீரா
மசுரவாணியற்ற—கழலோனே, வழுதிக்கனிமிர்த்த—பெருமானே.

தனதனுதத்த தனதனுதத்த தனதனுதத்த—தனதான.

மருவருவெற்றி மலர்தொடாவிற்கை வலிசெயாகிற்கு—மதனாலும் மதில்கள்தாவுற்ற கலைப்பாவட்ட மதிசுடாகிற்கு—மதனாலும் இருக்கனால்முத்த முதிர்யாமத்தி னிரவினால்நித்த—மெலியாதே இடருஞமெத்த மயல்கொளாகிற்கு மிவணீவாழ்விக்க—வாவேணும் கரிகள்சேர்வெற்பி னரியவேடிச்சி கலவிகூர்சித்ர—மணிமார்பா ககனமாணிக்க வடிவனேமிக்க கதிர்காமத்தி—லுறைவோனே முருகனேபத்த ரருகனேமுத்தி முதல்வனேபச்சை—மயில்வீரா முடுகிமேவிட்டகொடியகுர்கெட்டுமுறியவேல்விட்ட—பெருமாளே.

தனனுதத் தனனுதத் தனனுதத்—தனதான.

இறவாமற் பிறவாமல் எண்யாள்சற் குருவாகிப் பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரேசா கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

கதிர்காம வேவவர் துஜை.

பரிசோதன பத்திரம்

—
—

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
8	19	ரவித்தல்	ரக்ஷித்தல்
23	9	சித்தரிக்கும்	சித்தரிக்கும்படி
27	7	பிரகாசிப்பது	னவாயும்
27	8	வாய்	வாயும்
28	25	அப்தக்	அந்தக்
29	9	ற்ற	ற்ற
35	22	மெஞ்ஞா	மெய்ஞ்ஞா
35	24	மோஷ்	மோஷு
37	8	ணாச	ஊதி
41	17	தந்தையர்	தந்தைதாய்
46	28	தப்	தற்
47	5	பையில்	கையில்
48	2	உபினர்கள்	உபிர்கள்
48	6	முற்று	முற்றும்
48	9	கானு	சானு
48	13	மருங்	மருத்
51	14	யிறங்கே	யிற்றங்கே
52	6	புலப்பித	புலம்பித
58	2	வான்	வாண்
58	13	கிம்மே	கும்மே
59	3	வெய்	வெல்
62	17	முறவுறழ்	முழவுறழ்
64	3	வுறன்	விறன்
65	3	னுடங்கு	னுடங்கி
72	3	வாளி	வாயி
72	17	டோழும்	டோனும்
75	15	நகு	நரக

இந்தந்தோள்வாழ்கவறுமுகம்வாழ்கவற்பைக்
காறுசேய்தனிவேல்வாழ்க்கதுக்குடம்வாழ்கசேவன்
ஏறியமஞ்சைவாழ்கயாணதன்னணங்குவாழ்க
மாற்லாவன்ளிவாழ்கவாழ்கசீரடியரெல்லாம்.

